

Sveto jevan elije po M ateju

Glava 1

1. Pleme Isusa Hrista, sina Davida Avramova sina.
2. Avram rodi Isaka. A Isak rodi Jakova. A Jakov rodi Judu i bra u njegovu.
3. A Juda rodi Farmsa i Zaru s Tamarom. A Farms rodi Esroma. A Esrom rodi Arama.
4. A Aram rodi Aminadava. A Aminadav rodi Naasona. A Naason rodi Salmona.
5. A Salmon rodi Vooza s Rahavom. A Vooz rodi Ovida s Rutom. A Ovid rodi Jeseja.
6. A Jesej rodi Davida cara. A David car rodi Solomuna s Urijnicom.
7. A Solomun rodi Rovoama. A Rovoam rodi Aviju. A Avija rodi Asu.
8. A Asa rodi Josafata. A Josafat rodi Jorama. A Joram rodi Oziju.
9. A Ozija rodi Joatama. A Joatam rodi Ahaza. A Ahaz rodi Ezekiju.
10. A Ezekija rodi Manasiju. A Manasija rodi Amona. A Amon rodi Josiju.
11. A Josija rodi Jehoniju i bra u njegovu, u seobi Vavilonskoj.
12. A po seobi Vavilonskoj, Jehonija rodi Salatiila. A Salatiilo rodi Zorovavela.
13. A Zorovavel rodi Aviuda. A Aviud rodi Eliakima,

A Eliakim rodi Azora.

14. A Azor rodi Sadoka. A Sadok rodi Ahima. A Ahim rodi Eliuda.

15. A Eliud rodi Eleazara. A Eleazar rodi Matana. A Matan rodi Jakova.

16. A Jakov rodi Josifa, muža Mariju, koja rodi Isusa, prozvanoga Hrista.

17. Svega dakle koljena od Avrama do Davida, koljena etnaest, a od Davida do seobe Vavilonske, koljena etnaest, a od seobe Vavilonske do Hrista, koljena etnaest.

18. A roenje Isusa Hrista bilo je ovako: kad je Marija, mati njegova, bila isprošena za Josifa, a još dok se nijesu bili sastali, naše se da je ona trudna od Duha svetoga.

19. A Josif muž njezin, budući pobožan, i ne hoteo je javno sramotiti, namisli je tajno pustiti.

20. No kad on tako pomisli, a to mu se javi u snu anđeo Gospodnji, govoreći: Josife, sine Davidov! ne boj se uzeti Marije žene svoje; jer ono što se u njoj zametnulo od Duha je svetoga.

21. Pa će roditi sina, i nazvanim u ime Isus; jer će on izbaviti svoj narod od grijeha njihovijeh.

22. A ovo je sve bilo da se izvrši što je Gospod kazao preko proroka koji govori:

23. Eto, djevojka će zatrudnjeti, i roditi sina, i nazvanu u ime Emanuel, koje će reći: s nama Bog,

24. Kad se Josif probudi od sna, uvidi kao što mu je

zapovjedio anđeo Gospodnji, i uzme ženu svoju.

25. I ne znadijaše za nju dok ne rodi sina svojega prvence, i nadjede mu ime Isus.

Glava 2

1. A kad se rodi Isus u Vitlejemu Judejskome, za vremena cara Iroda, a to dođu mudraci od istoka u Jerusolim, i kažu:

2. Gdje je car Judejski što se rodio? Jer smo vidjeli njegovu zvijezdu na istoku, i došli smo da mu se poklonimo.

3. Kad to čuje car Irod, uplaši se, i sav Jerusolim s njim.

4. I sabravši sve glavare sveštenike i književnike narodne, pitaše ih: Gdje će se roditi Hristos?

5. A oni mu rekoše: u Vitlejemu Judejskome; jer je tako prorok napisao:

6. I ti Vitlejeme, zemljo Judina! nipo em nijesi najmanji u državi Judinoj; jer će iz tebe iziće lovo a koji će spasti narod moj Izrailja.

7. Onda Irod tajno dozva mudrace, i ispitivaše ih kad se pojavila zvijezda.

8. I poslavši ih u Vitlejem, reče: Idite i raspitajte dobro za dijete, pa kad ga nađete, javite mi, da i ja idem da mu se poklonim.

9. I oni saslušavši cara, po oše: a to i zvijezda koju su vidjeli na istoku, i aše pred njim a dok ne dođe i stade od ozgo gdje bješe dijete.

10. A kad vidješe zvijezdu gdje je stala, obradovaše se

veoma velikom radosti.

11. I ušavši u kuću, vidješe dijete s Marijom materom njegovom, i padoše, i pokloniše mu se; pa otvoriše dare svoje i darivaše ga: zlatom, i tamjanom, i smirnom.

12. I primivši u snu zapovijest da se ne vraćaju k Irodu, drugijem putem otiđoše u svoju zemlju.

13. A pošto oni otiđoše, a to anđeo Gospodnji javi se Josifu u snu i kaza mu: ustani, uzmi dijete i mater njegovu pa bježi u Misir, i budi onamo dok ti ne kažem; jer će Irod tražiti dijete da ga pogubi.

14. I on ustavši uze dijete i mater njegovu noću i otiđe u Misir.

15. I bi tam odošmi Irodove: da se izvrši što je Gospod rekao preko proroka koji govori: Iz Misira dozvah sina svojega.

16. Tada Irod kad vidje da su ga mudraci prevarili, razgnjevise se vrlo, i posla te pobije svu djecu po Vitlejemu i po svojoj okolini njegovoj od dvije godine i niže, po vremenu koje je dobro doznao od mudraca.

17. Tada se zbija što je kazao prorok Jeremija govoreći:

18. Glas u Tamiuse, plakanje, i jaukanje mnogog: Rahila plaka za svojom djecom, i ne može da se utješiti, jer ih nema.

19. A pošmi Irodovoj, gle, anđeo Gospodnji u snu javi se Josifu u Misiru.

20. I reče: ustani, i uzmi dijete i mater njegovu i idi u zemlju Izrailjevu; jer su izumrli koji su tražili dušu djetinju.

21. I on ustavši, uze dijete i mater njegovu, i dođe u zemlju Izrailjevu.

22. Ali uvši da Arhelaj caruje u Judeji, jesto Iroda oca svojega, poboja se onamo; i; nego primivši u snu zapovijest, otide u krajeve Galilejske.

23. I došavši onamo, namjesti se u gradu koji se zove Nazaret, da se zbude kao što su kazali proroci da će se Nazarećanin nazvati.

Glava 3

1. U ono pak doba dođe Jovan krstitelj, i uđe u pustinji Judejskoj.

2. I govoraše: Pokajte se, jer se približi carstvo nebesko.

3. Jer je to onaj za koga je govorio prorok Isaija gdje kaže: Glas onoga što vi je u pustinji: pripravite put Gospodu, i poravnite staze njegove.

4. A Jovan imade haljinu od dlake kamilje i pojas kožan oko sebe; a hrana njegova bijaše skakavci i med divlji.

5. Tada izlažaše k njemu u Jerusolim i sva Judeja, i sva okolina Jordanska,

6. I on ih kršćavaše u Jordanu, i ispovjedahu grijeh svoje.

7. A kad vidje (Jovan) mnoge fariseje i sadukeje gdje idu da ih krsti, reče im: Porod aspidini! ko kaza vam a da bježite od gnjeva koji ide?

8. Rodite dakle rod dostojan pokajanja.

9. I ne mislite i ne govorite u sebi: imamo oca

Avram a; jer vam kažem da može Bog i od kam enja ovoga podignuti djecu Avramu.

10. Ve i sjekira kod korijena drvetu stoji; svako dakle drvo koje ne ra a dobra roda, sije e se i u oganj se baca.

11. Ja dakle krš avam vas vodom za pokajan je; a onaj što ide za m nom , ja i je od m ene: ja nijesam dostojan njem u obu e ponijeti; on e vas krstiti D uhom svetijem i ognjem.

12. N jem u je lopata u ruci njegovoj, pa e otrijebiti gum no svoje, i skupi e pšenicu svoju u žitnicu , a pljevu e saže i ognjem vje nijem .

13. Tada do e Isus iz G alileje na Jordan k Jovanu da se krsti.

14. A Jovan branjaše m u govore i: T i treba m ene da krstiš, a ti li do laziš k m eni?

15. A Isus odgovori i re e m u: O stavi sad , jer tako nam treba ispuniti svaku pravdu. Tada Jovan ostavi ga.

16. I krstivši se Isus izi e odmah iz vode; i gle, otvoriše m u se nebesa, i vid je D uha B ožijega gdje silazi kao golub i do e na njega.

17. I gle, glas s neba koji govori: Ovo je sin moj ljubazni koji je po mojoj volji.

Glava 4

1. Tada Isusa odvede Duh u pustinju da ga avo kuša.

2. I postivši se dana etrdeset i no i etrdeset, na pošlje tku ogladn je.

3. I pristupi k njem u kuša i re e: A ko si sin B ožij,

reci da kamenje ovo hljebovi postanu.

4. A on odgovori i re e: P isano je: ne živi ovjek o samom h ljebu, no o svako j rije i koja izlazi iz usta B ožijih .

5. Tada odvede ga avo u sveti grad i postavi ga navrh crkve;

6. Pa m u re e: A ko si sin B ožij, sko i do lje; jer u pism u stoji da e an elim a svojijem zapov jediti za tebe, i uze e te na ruke, da gd je ne zapneš za kam en nogom svojom.

7. A Isus re e njem u: A li i to stoji napisano: nem oj kušati G ospoda B oga svojega.

8. O pet uze ga avo i odvede na goru vrlo visoku, i pokaza mu sva carstva ovoga svijeta i slavu njihovu;

9. I re e m u: Sve ovo da u tebi ako padneš i pokloniš mi se.

10. Tada re e njem u Isus: Id i od m ene, so tono; jer stoji napisano: Gospodu Bogu svojem u poklanjaj se i njem u jedinom e služ i.

11. Tada ostavi ga avo, i gle, an eli pristup iše i služahu m u.

12. A kad u Isus da je Jovan predan, otide u Galileju.

13. I ostavivši N azaret, do e i nam jesti se u K apernaum u prim orskom e na m e i Z avulonovoj i Neftalimovoj.

14. D a se zbude što je rekao Isaija prorok govore i:

15. Zemlja Zavulonova i zemlja Neftalimova, na putu k moru s one strane Jordana, G alileja neznaboža ka.

16. Ljudi koji sjede u tam i, vidješe vidjelo veliko, i onima što sjede na strani i u sjenu smrtne, zasvijetli vidjelo.

17. O d tada po e Isus u iti i govoriti: Pokajte se, jer se približi carstvo nebesko.

18. I idu i pokraj mora Galilejskog vidje dva brata, Simona, koji se zove Petar, i Andriju brata njegova, gdje me u mreže u more, jer bijahu ribari.

19. Ire e im : Hajdete za m nom , i u ini u vas lovcim a ljudskijem.

20. A oni taj as ostaviše mreže i za njim otidoše.

21. I otišavši odatle, vidje druga dva brata, Jakova Zevedejeva, i Jovana brata njegova, u la i sa Zevedejem ocem njihovijem gdje krpe mreže svoje, i pozva ih.

22. A oni taj as ostaviše la u i oca svojega i za njim otidoše.

23. I proho aše po svoj Galileji Isus u e i po zbornicam a njihovijem , i propovijedaju i jevan elije o carstvu, i iscjeljuju i svaku bolest i svaku nem o po ljudima.

24. I otide glas o njem u po svoj Siriji, i privedoše m u sve bolesne od razli njih bolesti i s razli nijem mukama, i bijesne, i mjese njake, i uzete, i iscijeli ih.

25. I za njim i aše naroda mnogo iz Galileje, i iz deset gradova, i iz Jerusalima, i Judeje, i ispreko Jordana.

Glava 5

1. A kad on vidje narod, pope se na goru, i sjede, i

pristupiše mu u enici njegov i.

2. I otvorivši usta svoja, u aše ih govore i:

3. Blago sirom ašnim a duhom , jer je njihovo carstvo nebesko;

4. Blago onim a koji pla u, jer e se utješiti;

5. Blago krotkim a, jer e naslijediti zem lju;

6. Blago gladnim a i žednim a pravde, jer e se nasititi;

7. Blago milostivim a, jer e biti pom ilovani;

8. Blago onim a koji su istoga srca, jer e Boga vidjeti;

9. Blago onim a koji mir grade, jer e se sinovi B ožiji nazvati;

10. Blago prognanima pravde radi, jer je njihovo carstvo nebesko;

11. Blago vama ako vas uzasramote i usprogone i reku na vas svako jake r ave rije i lažu i, m ene radi.

12. Radujte se i veselite se, jer je velika plata vaša na nebesima, jer su tako progonili proroke prije vas.

13. Vi ste so zem lji; ako so ob lju tavi, im e se osoliti? Ona ve ne e biti ni za što, osim da se prospe na polje i da je ljudi pogaze.

14. Vi ste vidjelo svijetu; ne m ože se grad sakriti kad na gori stoji.

15. N iti se užije svije a i m e e pod sud nego na sv ijetnjak , te svijetli sv im a koji su u ku i.

16. Tako da se svijetli vaše vidjelo pred ljud im a, da

vide vaša dobra djela, i slave oca vašega koji je na nebesima.

17. Ne mislite da sam ja došao da pokvarim zakon ili proroke: nijesam došao da pokvarim, nego da ispunim.

18. Jer vam zaista kažem: dokle nebo i zemlja stoji, neće nestati ni najmanjeg slova ili jedne tittle iz zakona dok se sve ne izvrši.

19. Ako ko pokvari jednu od ovijeh najmanjijeh zapovijesti, i nauči tako ljude, najmanji nazvaće se u carstvu nebeskom; a ko izvrši i nauči, taj će se veliki nazvati u carstvu nebeskome.

20. Jer vam kaže da ako ne bude veća pravda vaša nego književnika i fariseja, neće ući u carstvo nebesko.

21. Čuli ste kako je kazano starim: ne ubij; jer, ko ubije, bio je kriv sudu.

22. A ja vam kažem da će svaki koji se gnjevi na brata svojega ni za što, biti kriv sudu; a ako liko reće bratu svojem: raka! bio je kriv skupštini; a ko reće: budalo! bio je kriv paklu ognjenom.

23. Za to dakle ako prineseš dar svoj k oltaru, i ondje se opomeneš da brat tvoj ima nešto na te,

24. Ostavi ondje dar svoj pred oltarom, i idi prije te se pomiriti s bratom svojijem, pa onda dođi i prinesi dar svoj

25. Miri se sa suparnikom svojijem brzo, dok si na putu s njim, da te suparnik ne preda sudiji, a sudija da te ne preda sluzi i u tamnicu da te ne vrgnu.

26. Zaista ti kažem: nećeš izići odatle dok ne daš do

pošljednjega dinara.

27. Uli ste kako je kazano starim a:ne in i preljube.

28. A ja vam kažem da svaki koji pogleda na ženu sa željom, već je uinio preljubu u srcu svojem.

29. A ako te oko tvoje desno sablažnjava, iskopaj ga i baci od sebe: jer ti je bolje da pogine jedan od udova tvojih nego li sve tijelo tvoje da bude bačeno u pakao

30. I ako te desna tvoja ruka sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe: jer ti je bolje da pogine jedan od udova tvojih nego li sve tijelo tvoje da bude bačeno u pakao.

31. Tako je kazano: ako ko pusti ženu svoju da joj da knjigu rasmusnu.

32. A ja vam kažem da svaki koji pusti ženu svoju, osim za preljubu, navodi je te in i preljubu; i koji puštenicu uzme, preljubu in i.

33. Još ste uli kako je kazano starim a:ne kuni se krivo, a ispuni što si se Gospodu zakleo.

34. A ja vam kažem: ne kuniti se nikako: ni nebom, jer je prijestol B ožij;

35. Ni zemljom, jer je podnožje nogama njegovijem; ni Jerusolimom, jer je grad velikoga cara.

36. Ni glavom svojom ne kuni se, jer ne možeš ni dlake jedne bijele ili crne uiniti.

37. Dakle neka bude vaša riječ: da, da; ne, ne; a što je više od ovoga, ođ zla je.

38. Uli ste da je kazano: oko za oko, i zub za zub.

39. A ja vam kažem da se ne branite odu zla, nego ako te ko udari po desnome tvom obrazu, obrni mu i drugi

40. I koji ho e da se sudi s tobom i košu lju tvoju da uzme, podaj mu i haljinu.

41. I ako te potjera ko jedan sahat, ti s njime dva.

42. K oji ište u tebe, podaj m u; i koji ho e da m u uzajm iš, ne odreci m u.

43. u li ste da je kazano: ljub i bližn jega svojega, i mrzi na neprijatelja svojega.

44. A ja vam kažem : ljubite neprijatelje svoje, blagosiljajte one koji vas kunu, i nite dobro on im a koji na vas mrze, i molite se Bogu za one koji vas gone;

45. Da budete sinovi oca svojega koji je na nebesima; jer on zapovijeda svome suncu, te obasjava i zle i dobre, i daje dažd pravedn im a i nepravedn im a.

46. Jer ako ljubite one koji vas ljube, kakovu platu im ate? N e ine li to i carinici?

47. I ako B oga nazivate sam o svojoj bra i, šta odviše inite? N e ine li tako i neznabošci?

48. B udite vi dak le savršeni, kao što je savršen o tac vaš nebeski.

Glava 6

1. Pazite da pravdu svoju ne inite pred ljudim a da vas oni vide; ina e plate nem ate od oca svojega koji je na nebesima.

2. K ad dak le daješ m ilostinju, ne trudi pred sobom , kao što ine licem jeri po zbornicam a i po ulicam a da

ih hvale ljudi. Zaisto vam kažem : prim ili su platu svoju.

3. A ti kad daješ milostinju, da ne zna ljevaka tvoja što in i desnica tvoja.

4. Tako da bude milostinja tvoja tajna; i otac tvoj koji vidi tajno, plati e tebi javno.

5. I kad se moliš Bogu, ne budi kao licem jeri, koji rado po zbornicama i na raskršću po ulicama stoje i mogle se da ih vide ljudi. Zaisto vam kaže da su prim ili platu svoju.

6. A ti kad se moliš, u klijet svoju, i zatvorivši vrata svoja, pomoli se ocu svojemu koji je u tajnosti, i otac tvoj koji vidi tajno, plati e tebi javno.

7. A kad se molite, ne govorite mnogo, kao neznabošci; jer oni misle da e za mnoge riječi svoje biti uslišeni.

8. Vidakle ne budite kao oni; jer zna otac vaš šta vam treba prije molitve vaše.

9. Ovako dakle molite se vi: Oče naš koji si na nebesima, da se sveti ime tvoje;

10. Da do e carstvo tvoje; da bude volja tvoja i na zemlji kao na nebu;

11. Hljeb naš potrebiti daj nam danas;

12. I oprost nam dugove naše kao i mi što opraštam odužnicima svojim;

13. I ne navedi nas u propast; no izbavi nas od zla. Jer je tvoje carstvo, i sila, i slava va vijek. Amin.

14. Jer ako opraštate ljudima grijeh njihove, oprostite

i vama otac vaš nebeski;

15. Ako li ne opraštate ljudima grijeha njihovih, ni otac vaš neće oprostiti vama grijeha vaših.

16. A kad postite, ne budite žalosni kao licemjeri; jer oni naivne blijeda lica svoja da ih vide ljudi gdje poste. Zapravo vam kažem da su primili platu svoju.

17. A ti kad postiš, nam aži glavu svoju, i lice svoje unj,

18. Da te ne vide ljudi gdje postiš, nego otac tvoj koji je u tajnosti! i otac tvoj koji vidi tajno, plati tebi javno.

19. Ne sabirajte sebi blaga na zemlji, gdje moljac i raskvari, i gdje lupeži potkopavaju i krađu;

20. Nego sabirajte sebi blago na nebu, gdje ni moljac ni raskvari, i gdje lupeži ne potkopavaju i ne krađu.

21. Jer gdje je vaše blago, ondje će biti i srce vaše.

22. Svijetla je tijelu oko. Ako dakle bude oko tvoje zdravo, sve će tijelo tvoje svijetlo biti.

23. Ako li oko tvoje kvarno bude, sve će tijelo tvoje tamno biti. Ako je dakle vidjelo što je u tebi tamo, a kamo li tama?

24. Niko ne može dva gospodara služiti: jer ili će na jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili jednome voljeti, a za drugog neće mariti. Ne možete Bogu služiti i mamoni.

25. Za to vam kaže: ne brinite se za život svoj, šta ćete jesti, ili šta ćete piti; ni za tijelo svoje, u šta ćete se obući. Nije li život pretežniji od hrane, i tijelo od

odijela?

26. Pogledajte na ptice nebeske kako ne siju, niti žnju, ni sabiraju u žitnice; pa otac vaš nebeski hrani ih. Nijeste li vi mnogo pretežniji od njih?

27. Ako od vas brinu i se može primaknuti rastu svojemu lakat jedan?

28. I za odijelo što se brinete? Pogledajte na ljiljane u polju kako rastu; ne trude se, niti predu.

29. Ali ja vam kažem da ni Solomun u svojoj slavi ne obue se kao jedan od njih.

30. A kad travu po polju, koja danas jest a sutra se upe baca, Bog tako odijeva; a kamoli vas, malovjerni?

31. Ne brinite se dakle govoreći: šta ćemo jesti, ili, šta ćemo piti, ili, im ćemo se odjenuti?

32. Jer sve ovo neznabošci ištu; a zna i otac vaš nebeski da vama treba sve ovo.

33. Nego ištite najprije carstva Božijega, i pravde njegove, i ovo će vam se sve dodati.

34. Ne brinite se dakle za sutra; jer sutra brinu se za se. Dosta je svakom danu zla svoga.

Glava 7

1. Ne sudite da vam se ne sudi;

2. Jer kakovijem sudom sudite, onakovijem će vam suditi; i kakovom mjerom mjerite, onakom će vam se mjeriti.

3. A za što vidiš trun u oku brata svojega, a brvna u oku svojem u ne osjećaš?

4. Ili, kako možeš reći bratu svojem u stanici da ti izvadim trun iz oka tvojega; a eto brvno u oku tvojemu?

5. Licemjere! izvadi najprije brvno iz oka svojega, pa eš onda vidjeti izvaditi trun iz oka brata svojega.

6. Ne dajte svetinje psima; niti mešite bisera svojega pred svinje, da ga ne pogaze nogama svojima, i vrativši se ne rastrgnu vas.

7. Ištite, i da e vam se; tražite, i na i ete; kucajte, i otvori e vam se.

8. Jer svaki koji ište, prima; i koji traži, nalazi; i koji kuca, otvori e mu se.

9. Ili koji je me u vam a ovjek u koga ako zaište sin njegov hljeba kamen da mu da?

10. Ili ako ribe zaište da mu da zmiju?

11. Kad dakle vi, zli budu i, umijete dare dobre davati djeci svojoj, koliko e više otac vaš nebeski dati dobra onima koji ga mole?

12. Sve dakle što hoete da ine vam a ljudi, inite i vi njima: jer je to zakon i proroci.

13. Uite na uska vrata; jer su široka vrata i širok put što vode u propast, i mnogo ih ima koji njim idu.

14. Kao što su uska vrata, i tijesan put što vode u život, i malo ih je koji ga nalaze.

15. Uvajte se od lažnih proroka, koji dolaze k vam a u odijelu ovijem u, a unutra su vuci grabljivci.

16. Po rodovima njihovijem poznate ih. E da li se bere s trnja grože, ili sika smokve?

17. Tako svako drvo dobro rodove dobre ra a, a zlo drvo rodove zle ra a.

18. N e m ože drvo dobro rodova zlijeh ra ati, ni drvo zlo rodova dobrih ra ati.

19. Svako dakle drvo koje ne ra a roda dobra, sijeku i u oganj bacaju.

20. I tako dakle po rodovima njihovijem pozna e te ih.

21. N e e svaki koji m igovori: G ospode! G ospode! u i u carstvo nebesko; no koji in i po volji oca m oje ga koji je na nebesima.

22. M nogi e re im eni u onaj dan: G ospode! G ospode! nijesmo li u ime tvoje prorokovali, i tvojijem im enom avole izgonili, i tvojijem im enom udesa m noga tvorili?

23. I tada u im ja kazati: nikad vas nijesam znao; idite od m ene koji in ite bezakonje.

24. Svaki dakle koji sluša ove m oje rije i i izvršuje ih, kaza u da je kao m udar ovjek koji sazida ku u svoju na kamenu:

25. I udari dažd, i do oše vode, i dunuše vjetrovi, i napadoše na ku u onu, i ne pade; jer bješe utvr ena na kamenu.

26. A svaki koji sluša ove m oje rije i a ne izvršuje ih, on e biti kao ovjek lud koji sazida ku u svoju na pijesku:

27. I udari dažd, i do oše vode, i dunuše vjetrovi, i udariše u ku u onu, i pade, i raspade se strašno.

28. I kad svrši Isus rije i ove, divljaše se narod nauci

njegovoj.

29. Jer ih u aše kao onaj koji vlast ima, a ne kao književnici.

Glava 8

1. A kad si e s gore, za njim i aše naroda mnogo.

2. I gle, uvijek gubav do e i klanjaše mu se govore i: Gospode! ako ho eš, m ožeš m e o istiti.

3. I pruživši ruku Isus, dohvati ga se govore i: Ho u, o isti se. I odmah o isti se od gube.

4. I re e mu Isus: G ledaj, nikom u ne kazuj, nego idi i pokaži se svešteniku, i prinesi dar koji je zapovjedio M ojsije radi svjedo anstva njim a.

5. A kad u e u Kapernaum , pristupi k njemu kapetan m ole i ga

6. I govore i: Gospode! sluga m oj leži doma uzet, i m u i se vrlo.

7. A Isus re e mu: Ja u do i i iscijeli u ga.

8. I kapetan odgovori i re e: Gospode! nijesam dostojan da pod krov m oju eš; nego sam o reci rije , i ozdravi e sluga moj.

9. Jer i ja sam uvijek pod vlasti, i im am pod sobom vojnike, pa re e jednom e: idi, i ide; i drugom e: do i, i do e; i služi svojem u: u in i to, i u in i.

10. A kad u Isus, udivise i re e onim a što idu za njim : Zaista vam kažem : ni u Izrailju to like vjere ne na oh.

11. I to vam kažem da e m nogi od istoka i zapada do i i sješ e za trpezu s Avram om i Isakom , i

Jakovom u carstvu nebeskome:

12. A sinovi carstva izgnani su se u tamnu najkraju; ondje će biti plaćeni škrgut zuba.

13. A kapetanu rekao je Isus: Idi, i kako si vjerovao neka ti bude. I ozdravi sluga njegov u taj čas.

14. I došavši Isus u dom Petrov vidje taštu njegovu gdje leži i groznica je trese.

15. I prihvati je za ruku, i pusti je groznica, i usta, i služaše mu.

16. A uveče dovedoše k njemu bijesnijeh mnogo, i izgnani duhove rijeđu, i sve bolesnike iscijeli:

17. Da se zbude što je kazao Isaija prorok govoreći: Oni nemaju naše uze, i bolesti ponese.

18. A kad vidje Isus mnogo naroda oko sebe, zapovjedi uenicima svojijem da idu na onu stranu.

19. I pristupivši jedan književnik rekao mu: Uitelju! ja idem za tobom kudgod ti poeš.

20. Rekao mu je Isus: Lisice imaju jamu i ptice nebeske gnijezda; a sinovi je imaju gdje glave zakloniti.

21. A drugi od uenika njegovijeh rekao mu: Gospode! dopusti mi najprije da idem da ukopam oca svojega.

22. A Isus rekao mu: Hajde za mnom, a ostavi neka mrtvi ukopavaju svoje mrtvace.

23. I kad uela u, za njim uoše uenici njegovi.

24. I gle, oluja velika postade namoru da se laka pokri valovima; a on spavaše.

25. I prikupivši se uenici njegovi probudiše ga

govore i: Gospode! izbavi nas, izgibosmo.

26. Ireeim: Zašto ste strašljivi, malovjerni? Tada ustavši zaprijeti vjetrovima i morem, i postade tišina velika.

27. Aljudi udiše se govore i: Ko je ovaj da ga slušaju i vetrovi i more?

28. Akad dođe na onu stranu u zemlju Gergesinsku, sretoše ga dva bijesna, koji izlaze iz grobova, tako zla da ne mogашe niko proći putem onim.

29. Igle, povikaše: što je tebi do nas, Isuse, sine Božij? zar si došao amo prije vremena da mu iš nas?

30. Adaleko od njih pasijaše veliki krd svinja.

31. Iavoli moljahu ga govore i: Ako nas izgoniš, pošlji nas da idemo u krd svinja.

32. Ireeim: Idite. Ioni izišavši o tidoše u svinje. Igle, navali sav krd s brijega u more, i potopiše se u vodi.

33. Asvinjari pobjegoše; i došavši u grad kazaše sve, i za bijesne.

34. Igle, sav grad iziđe na susret Isusu; i vidjevši ga moliše da bi otišao iz njihovoga kraja.

Glava 9

1. Iušavši u laluprije i dođe u svoj grad.

2. Igle, donesoše mu zeta koji ležашe na odru. Ividjevši Isus vjeru njihovu reče uzetom e: Ne boj se, sinko, opraštaju ti se grijesi tvoji.

3. Igle, neki od književnika rekoše u sebi: Ovaj hul na

Boga.

4. I vide i Isus pomisli njihove reči: Za što zlo mislite u srcima svojijem?

5. Jer šta je lakše reći: opraštaju ti se grijesi; ili reći: ustani i hodi?

6. A li da znate da vlast ima sin ovjeij na zemlji opraštati grijeh (tada reče uzetom e): ustani, uzmi svoj odar i idi doma.

7. I ustavši otiđe doma.

8. A ljudi vide i udiše se, i hvališe Boga, koji je dao vlast takovu ljudima.

9. I odlaze i Isus odande vidje ovjeka gdje sjedi na carini, po imenu Mateja, i reče mu: Hajde za mnom. I ustavši otiđe za njim.

10. I kad je ašeu kući, gle, mnogi carinici i grješnici do oše i jeahu s Isusom i sudnicima njegovijem.

11. I vidjevši to fariseji govorahu sudnicima njegovijem: Za što sudnicima i grješnicima uitelj vaš jede i pije?

12. A Isus čuvši to reče im: Ne trebaju zdravi ljekara nego bolesni.

13. Nego idite i naučite se šta znači milostihou, a ne priloga. Jer ja nijesam došao da zovem pravednike no grješnike na pokajanje.

14. Tada pristupiše k njemu sudnici Jovanovi govoreći: Za što mi i fariseji postimo mnogo, a sudnici tvoji ne poste?

15. A Isus reče im: E da li mogu svatovi plakati dok je

s njim a ženik? Nego e do i vrijeme kad e se o teti od njih ženik, i onda e postiti.

16. Jer niko ne me e nove zakrpe na staru haljinu; jer e zakrpa odadrijeti od haljine, i gora e rupa biti.

17. Niti se lijeva vino novo u m jehove stare; ina e mjevovi prodru se i vino se prolije, i mjevovi propadnu. Nego se lijeva vino novo u mjevove nove, i oboje se sa uva.

18. Dok on tako govoraše njim a, gle, knez nekakav do e i klanjaše mu se govore i: K im oja sad um rije; nego do i im etni na nju ruku svoju, i oživlje e.

19. I ustavši Isus za njim po e i u enici njegov i.

20. I gle, žena koja je dvanaest godina bolovala od te enja krvi pristupi sastragi dohvati mu se skuta od haljine njegove.

21. Jer govoraše u sebi: Sam o ako se do taknem haljine njegove, ozdravi u.

22. A Isus obazrevši se i vidjevši je re e: Ne boj se, k eri; vjera tvoja pom oglati je. I ozdravi žena od toga asa.

23. I došavši Isus u dom knežev i vidjevši svira e i ljude zabunjene

24. Re e im : O dstupite, jer djevojka nije um rla, nego spava. I podsmijevahu mu se.

25. A kad istjera ljude, u e, i uhvati je za ruku, i usta djevojka.

26. I otide glas ovaj po svoj zemlji onoj.

27. A kad je Isus odlazio odande, za njim i ahu dva

slijepca vi u i govore i: Pomiluj nas, sine Davidov!

28. A kad dođe u kuću, pristupiše k njemu slijepci, i reče im Isus: Vjerujete li da ja mogu to učiniti? A oni mu rekoše: Da, Gospode.

29. Tada dohvati se oči njihovijeh govore i: Povjeri vašoj neka vam bude.

30. I otvoriše im se oči. I zaprijeti im Isus govore i: Gledajte da niko ne dozna.

31. A oni izišavši razglašiše ga po svojoj zemlji onoj.

32. Kad oni pak iziđu, gle, dovedoše k njemu ovdjeka nijema i bijesna.

33. I pošto izгна avola, progovori njem i. I divljaše se narod govore i: Nigda se toga nije vidjelo u Izrailju.

34. A fariseji govorahu: Pomogu kneza avolskog izgoni avole.

35. I prohošaše Isus po svijem gradovima i selima u koje i po zbornicama njihovijem i propovijedaju i jevanđelije o carstvu, i iscjeljuju i svaku bolest i svaku nemogućnost ljudima.

36. A gledaju i ljude sažalim u se, jer bijahu smeteni i rasijani kao ovce bez pastira.

37. Tada reče učenicima svojim: Žetve je mnogo, a poslenika malo.

38. Molite se dakle gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju.

Glava 10

1. I dozvavši svojijeh dvanaestu učenika dade im vlast

nad duhovim a ne istijem da ih izgone, i da iscjeljuju od svake bolesti i svake nemoci.

2. A dvanaest apostola imena su ova: prvi Simon, koji se zove Petar, i Andrija brat njegov; Jakov Zavedejev, i Jovan brat njegov;

3. Filip, i Vartolomije; Toma, i Matej carinik; Jakov Alfejev, i Levej, prozvani Tadija;

4. Simon Kananit, i Juda Iskariotski, koji ga i predade.

5. Ovijeh dvanaest posla Isus i zapovjedi im govore i: Na put neznabožaca ne idite, i u grad Samarijanski ne ulazite;

6. Nego idite k izgubljenijem ovcima doma Izrailjeva.

7. A hode i propovijedajte i kazujte da se približilo carstvo nebesko.

8. Bolestne iscjeljujte, gubave istite, mrtve dižite, avole izgonite! za badava ste dobili, za badava i dajite.

9. Ne nosite zlata ni srebra ni mjedi u pojasima svojijem,

10. Ni torbe na put, ni dvije haljine ni obuće ni štapa; jer je poslanik dostojan svoga djela.

11. A kad u koji grad ili selo uđete, ispitajte ko je u njemu dostojan, i ondje ostanite dok ne izađete.

12. A ulaze u kuću nazovite joj: mirku i ovoj.

13. I ako bude kuća dostojna, dođite i mir vaš na nju; a ako li ne bude dostojna, mir se vaš k vam a vratiti.

14. A ako vas ko ne priminiti poslušajte riječi vašijeh, izlazite iz kuće ili iz grada onoga o tresite prah s nogu

svojijeh.

15. Za isto vam kažem : lakše je biti zemlja Sodomskoj i Gomorskoj u dan strašnoga suda nego li gradu onome

16. Eto, ja vas šaljem kao ovce među vukove; budite dakle mudri kao zmije i bezazleni kao golubovi.

17. A uvajete se od ljudi; jer je vas oni predati sudovima, i po zbornicama svojijem bi je vas.

18. I pred vlastelje i careve vodi je vas mene radi za svjedokanstvo njima i nezabošcima.

19. A kad vas predadu, ne brinite se kako ćete ili šta ćete govoriti; jer je vam se u onaj čas dati šta ćete kazati.

20. Jer vi ne ćete govoriti, nego Duh oca vašega govori je iz vas.

21. A preda je brat brata na smrt i otac sina; i usta je djeca na roditelje i pobi je ih.

22. I svi će mrziti na vas imena moga radi; ali koji pretrpi do kraja blago njemu.

23. A kad vas potjeraju u jednom gradu, bježite u drugi. Jer vam kažem zaista: ne ćete obići gradova Izrailjevijeh dok dođete sinovima.

24. Nema u enika nadu itelja svojega ni sluge nad gospodara svojega.

25. Dosta je u eniku da bude kao u itelj njegov i služi kao gospodar njegov. Kad su domaćina nazvali Veezevu lom, a kamoli domaćine njegove?

26. Ne bojte ih se dakle; jer nema ništa sakriveno što

se ne otkriti, ni tajno što se ne doznati.

27. što vam govorim u tami, kazujte na vidiku; i što vam se šapeta na uši, propovijedajte s krovova.

28. I ne bojte se onih koji ubijaju tijelo a duše ne mogu ubiti; nego se bojte onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu.

29. Ne prodaju li se dva vrapca za jedan dinar? pa ni jedan od njih ne može pasti na zemlju bez oca vašega.

30. A vama je i kosa na glavi sva izbrojena.

31. Ne bojte se dakle; vi ste bolji od mnogo vrabaca.

32. A koji god prizna mene pred ljudima, prizna u i ja njega pred ocem svojim koji je na nebesima.

33. A ko se odrekne mene pred ljudima, odrekne u se i ja njega pred ocem svojim koji je na nebesima.

34. Ne mislite da sam ja došao da donesem mir na zemlju; nijesam došao da donesem mir nego ma.

35. Jer sam došao da rastavim ovjeka od oca njegovog i ker od materenjezine i snahu od svekrvenjezine;

36. I neprijatelji ovjeku postaju domaćini njegovi.

37. Koji ljubioca ili materve ma nego mene, nije mene dostojan; i koji ljubio sina ili kerve ma nego mene, nije mene dostojan.

38. I koji ne uzme krsta svojega i nepoeta mnom, nije mene dostojan.

39. Koji uva dušu svoju, izgubio je; a koji izgubi dušu svoju mene radi, našao je.

40. Koji vas prima, mene prima; a koji prima mene,

prima onoga koji me je poslao.

41. Koji prima proroka u ime proroka, platu proroku primi; a koji prima pravednika u ime pravednika, platu pravedniku primi.

42. I ako ko napoji jednoga od ovijeh malijeh samo ašom studene vode u ime ueniko, zaista vam kažem ne emu plata propasti.

Glava 11

1. I kad svrši Isus zapovijesti dvanaestorici uenika svojijeh, otiđe odande dalje da uidi da propovijeda po gradovima njihovijem.

2. A Jovan uvši u tamnici djela Hristova posla dvojicu uenika svojijeh.

3. Ire emu: Jesi li ti onaj što e do i, ili drugoga da ekamo?

4. A Isus odgovaraju ire em: Idite i kažite Jovanu što ulete i vidite:

5. Slijepi progledaju i hrom i hode, gubavi iste se i gluhijuju, mrtvi ustaju i sirom ašnim a propovijeda se jevan elije.

6. I blago onome koji se ne sablazni o mene.

7. A kad ovi otiđoše, po e Isus ljudim a govoriti o Jovanu: šta ste izišli u pustinji da vidite? Trsku, koju ljulja vjetar?

8. Ili šta ste izišli da vidite? ovjeka u m eke haljine obu ena? E to, koji m eke haljine nose po carskijem su dvorovima.

9. Ili šta ste izišli da vidite? Proroka? Da, ja vam

kažem , i više od proroka .

10. Jer je ovo onaj za koga je pisano: eto , ja šaljem anela svojega pred licem tvojim , koji će pripraviti put tvoj pred tobom.

11. Zaista vam kažem : ni jedan između rođenih od žena nije izišao veći od Jovana krstitelja; a najmanji u carstvu nebeskom veći je od njega.

12. A od vremena Jovana krstitelja do sad carstvo nebesko na silu se uzima , i sledžije dobijaju ga.

13. Jer su svi proroci i zakon proricali do Jovana.

14. I ako hoćete vjerovati, on je oluja što će doći.

15. Koji ima uši da čuje neka čuje.

16. A li kakav ču kazati da je ovaj rod? On je kao djeca koja sjede po ulicama i viču svojim drugovima

17. I govore: sviramo vam , i ne igraste; žalimo vam se, i ne jaukaste.

18. Jer Jovan dođe , koji ni jede ni pije, a oni kažu :
čavo je u njemu .

19. Dođe sin ovčje ije , koji i jede i pije, a oni kažu : gle ovčjeka izjelice i pijanice, druga carinica i grješnica . I opravdaše premdrostdjeca njezina .

20. Tada počeo Isus vikati na gradove u kojima su se dogodila najveća udesa njegova , pa se nijesu pokajali.

21. Teško ti, H o razine ! teško ti, V itsaido ! Jer da su u T iru i S idonu bila udesa koja su bila u vama , davno bi se u vreći u pepelu pokajali.

22. A li vam kažem : T iru i S idonu lakše će biti u dan

strašnoga suda nego vam a.

23. I ti, Kapernaume! koji si se do nebesa podigao do pakla eš propasti: jer da su u Sodom u bila udesa što su u tebi bila, ostao bi do današnjeg dana.

24. A li vam kažem da e zem lji Sodom skoj lakše biti u dan strašnoga suda nego tebi.

25. u to vrijeme odgovori Isus, i re e: H valim te, o e, Gospode neba i zem lje, što si ovo sakrio od premudrijeh i razumnijeh a kazao si prostima.

26. D a, o e, jer je tako bila volja tvoja.

27. Sve je meni predao otac moj, i niko ne zna sina do otac; niti oca ko zna do sin i ako kom e sin ho e kazati.

28. Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja u vas odm oriti.

29. U zm ite jaram m ojna sebe, i nau ite se od m ene; jer sam ja kro tak i sm jeran u srcu, i na i ete pokoj dušam a svojijem ,

30. Jer je jaram moj blag, i breme je moje lako.

Glava 12

1. U to vrijeme i aše Isus u subotu kroz usjeve: a u enici n jegovi ogladnješe, i po eše trgati klasje, i jesti.

2. A fariseji vidjevši to rekoše m u: G le, u enici tvoji ine što ne valja initi u subotu.

3. A on re e im :N ijeste li itali što u in i D avid kad ogladnje, on i koji bijahu s njim?

4. K ako u e u ku u B ožiju, i hljebove postavljene pojede, kojijeh nije valjao jesti njem u ni om im a što su

bili s njim, nego sam ijem sveštenicima?

5. Ili nijeste itali u zakonu kako u subotu sveštenici u crkvi subotu pogane, pa nijesu krivi?

6. A ja vam kažem da je ovdje onaj koji je ve i od crkve.

7. Kad biste pak znali šta je to: milosti ho u a ne priloga, nikad ne biste osu ivali pravijeh;

8. Jer je gospodar i od subote sin ovje ij.

9. I otišavši odande do e u zbornicu njihovu.

10. I gle, ovjek bijaše tu s rukom suhom; i zapitaše ga govore i: Valja li u subotu lije iti? da bi ga okrivili.

11. A on re e im: Koji je me u vama ovjek koji im a ovcu jednu pa ako ona u subotu upadne u jam u ne e je uzeti i izvaditi?

12. A koliko li je ovjek pretežniji od ovce? D ak lem valja u subotu dobro in iti.

13. Tada re e ovjeku: Pruži ruku svoju. I pruži. I postade zdrava kao i druga.

14. A fariseji izišavši na in iše vije u o njem u kako bi ga pogubili. No Isus doznavši to ukloni se odande.

15. I za njim idoše ljudi m nogi, i iscijeli ih sve.

16. I zaprijeti im da ga ne razg lašu ju:

17. D a se zbude što je kazao Isaija prorok govore i:

18. Gle, sluga moj, koga sam izabrao; ljubazni moj, koji je po volji duše m oje: m etnu u duh svoj na njega, i sud neznabošcim a javi e.

19. Ne e se sva ati ni vikati, niti e uti ko po rasputicama glasa njegovu.

20. Trske stu ene ne e prelom iti, i svještita zapaljena ne e ugasi dok pravda ne održi pobjede.

21. I u im e njegovo uzda e se narodi.

22. Tada dovedoše k njem u bijesna koji bješe nijem i slijep; i iscijeli ga da nijesi i slije i stade govoriti i gledati.

23. I divljahu se svi ljudi govore i: Nije li ovo Hristos, sin Davidov?

24. A fariseji uvši to rekoše: O vaj druk ije ne izgoni avola do pom o u V eelzevu la kneza avolskoga.

25. A Isus znaju im isli njihove, re e im : Svako carstvo koje se razdijeli sam o po sebi, opustje e; i svaki grad ili dom koji se razdijeli sam po sebi, propaš e.

26. I ako sotona sotonu izgoni, sam po sebi razdijelio se; kako e dak le postati carstvo njegovo?

27. I ako ja pom o u V eelzevu la izgonim avole, sinovi vaši ijom pom o u izgone? Za to e vam oni biti sudije.

28. A ako li ja D uhom B ožijim izgonim avole, dak le je došlo k vam a carstvo nebesko .

29. Ili kako m ože ko u i u ku u jakoga i poku stvo njegovo o teti, ako najprije ne sveže jakoga? i onda e ku u njegovu oplijeniti.

30. Koji nije sa mnom, protiv mene je; i koji ne sabira sa mnom, prosipa.

31. Za to vam kažem : svaki grijeh i hula oprosti e se ljudim a; a na D uha svetoga hula ne e se oprostiti ljudima.

32. I ako ko re e rije na sina ovje ijega, oprosti e m u se; a koji re e na D uha svetoga, ne e m u se oprostiti ni na ovome svijetu ni na onome.

33. Ili usadite drvo dobro , i rod njegov bi e dobar; ili usadite drvo zlo , i rod njegov zao bi e; jer se po rodu drvo poznaje.

34. Porodi aspidini! kako m ožete dobro govoriti, kad ste zli? jer usta govore od suviška srca.

35. D obar ovjek iz dobre klijeti iznosi dobro; a zao ovjek iz zle klijeti iznosi zlo .

36. A ja vam kažem da e za svaku praznu rije koju reku ljudi dati odgovoru dan strašnoga suda.

37. Jer eš se svojijem rije im a opravdati, i svojijem eš se rije im a osuditi.

38. Tada odgovoriše neki od književnika i fariseja govore i: u itelju! m ibi radi od tebe znak vidjeti.

39. A on odgovaraju i re e im : R od zli i preljubotvorni traži znak; i ne e m u se dati znak osim znaka Jone proroka.

40. Jer kao što je Jona bio u truhu kitovom tri dana i tri no i: tako e biti i sin ovje iju srcu zem lje tri dana i tri no i.

41. N inevljani iza i e na sud s rodov ovijem , i osudi e ga; jer se pokajaše Joninijem u enjem : a gle, ovdje je ve i od Jone.

42. C arica južna izi i e na sud s rodov ovijem, i

osudi e ga; jer ona do e s kraja zem lje da sluša
prem udrost Solom unovu: a gle, ovdje je ve i od
Solomuna.

43. A kad ne isti duh izi e iz ovjeka, ide kroz
bezvodna m jesta traže i pokoja, i ne na e ga.

44. Onda re e: da se vratim u dom svoj otкуда sam
izišao; i došavši na e prazan, pom eten i ukrašen .

45. Tada otide i uzme sa sobom sedam drugih
duhova gorijeh od sebe, i ušavši žive ondje; i bude
potonje gore ovjeku onom e od prvoga. Tako e biti i
ovome rodu zlome.

46. D ok on još govoraše k ljudima, gle, mati njegova i
bra a njegova stajahu na polju i ekahu da govore s
njime.

47. I neko m u re e: Evo mati tvoja i bra a tvoja stoje
na polju, radi su da govore s tobom.

48. A on odgovori i re e onom e što m u kaza: K o je
m ati m oja, i ko su bra a m oja?

49. I pruživši ruku svoju na u enike svoje re e: E to
m ati m oja i bra a m oja. Jer ko izvršuje volju oca
mojega koji je na nebesima, onaj je brat moj i sestra i
mati.

Glava 13

1. I onaj dan izišavši Isus iz ku e sje aše kod m ora.

2. I sabraše se oko njega ljudi m nogi, tako da m ora u i
u la u i sjesti; a narod sav stajaše po brijegu .

3. I on im kaziva m nogo u pri am a govore i: G le, izi e
sija da sije .

4. I kad sijaše, jedna zrna padoše u kraj puta, i do oše ptice i pozobaše ih;

5. A druga padoše na kamenita mjesta, gdje ne bijaše mnogo zemlje, i odmah iznikoše; jer ne bijaše u dubinu zemlje.

6. I kad obasja sunce, povenuše, i budu i da nemahu žila, posahnuše.

7. A druga padoše u trnje, i naraste trnje, i podavi ih.

8. A druga padoše na zemlju dobru, i donošahu rod jedno po sto, a jedno po šest, a jedno po trideset.

9. Ko im a uši da uje neka uje.

10. I pristupivši u enici rekoše mu: Za što im govoriš u priam a?

11. A on odgovaraju i re e im : V am a je dano da znate tajne carstva nebeskoga, a njima nije dano.

12. Jer ko im a, da e m u se, i prete i e m u; a koji nem a, uze e m u se i ono što im a.

13. Za to im govorim u priam a, jer gledaju i ne vide, i uju i ne uju niti razum iju.

14. I zbiva se na njim a proro anstvo Isaijno, koje govori: ušim a ete uti, i ne ete razum jeti; i o im a ete gledati, i ne ete vidjeti.

15. Jer je odrvenilo srce ovijeh ljudi, i ušim a teško uju, i o i su svoje zatvorili da kako ne vide o im a, i ušim a ne uju, i srce ne razum iju, i ne obrate se da ih iscijelim.

16. A blago vašijem o im a što vide, i ušim a vašijem što uju.

17. Jer vam kaže zaista da su mnogi proroci i pravednici željeli vidjeti što vi vidite, i ne vidješe; i u ti što vi u jete, i ne u še.

18. V i pak u jte pri u o sija u:

19. Svakom e koji sluša rije o carstvu i ne razumije, dolazi ne astivi i krade posijano u srcu njegovom : to je oko puta posijano.

20. A na kam enu posijano to je koji sluša rije i odmah s radosti primi je,

21. Ali nema korijena u sebi, nego je nepostojan, pa kad bude do nevolje ili ga potjeraju rije i radi, odmah udari na trag.

22. A posijano u trnju to je koji sluša rije , no briga ovoga svijeta i prijevara bogastva zaguše rije , i bez roda ostanu.

23. A posijano na dobroj zemlji to je koji sluša rije i razum ije, koji dakle i rod ra a, i donosi jedan po sto, a jedan po šeset, a jedan po trideset.

24. D rugu pri u kaza im govore i: C arstvo je nebesko kao ovjek koji posija dobro sjeme u polju svojem u,

25. A kad ljudi pospaše, do e njegov neprijatelj i posija kukolj po pšenici, pa o tide.

26. A kad ni e usjev i rod donese, onda se pokaza kukolj.

27. T ada do oše sluge dom a inove i rekoše m u: Gospodaru! nijesi li ti dobro sjeme sijao na svojoj njivi? Otkuda dakle kukolj?

28. A on re e im : neprijatelj ovjek to u ini. A sluge

rekoše mu: hoćeš li dakle da idem odati ga po upamot?

29. A on reče: ne; da ne bi upaju ikukoljpo upali zajedno s njim e pšenicu.

30. Ostavite neka raste oboje zajedno do žetve; i u vrijeme žetve reči u: sberite najprije kukolj, i svežite ga u snoplje da ga sažežem; a pšenicu svezite u žitnicu moju.

31. Drugu prikazanim govore: Carstvo je nebesko kao zrna gorušino koje uzme uvijek i posije na njivi svojoj,

32. Koje je istina najmanje od svijeta sjemena ali kad uzraste, veće je od svega povrća, i bude drvo da ptice nebeske dolaze, i sjedaju na njegovim granama.

33. Drugu prikazanim: Carstvo je nebesko kao kvasac koji uzme žena i metne u tri kopanje brašna dok sve ne uskisne.

34. Sve ovo u prikazanim govori Isus ljudima, i bez prijeništa ne govoraše im:

35. Da se zbude što je rekao prorok govore: Otvori u prikazanim usta svoja, kazu sakriveno od postanja svijeta.

36. Tada ostavi Isus ljude, u dočeku u. I pristupiše k njemu u enicini njegovim govore: Kažim prikazu o kukolju na njivi.

37. A oni odgovaraju i reče im: Koji sije dobro sjeme ono je sinovje; ij;

38. A njiva je svijet; a dobro sjeme sinovi su carstva, a kukolj sinovi su zla;

39. A neprijatelj koji ga je posijao, jest avo; a žetva je

pošljedak ovoga vijeka; a žeteoci su anđeli.

40. Kako što se dakle kukolj sabira, i ognjem sažiže, tako će biti na pošljedku ovoga vijeka.

41. Poslaće sin ovje i jedan ele svoje, i sabraće iz carstva njegova sve sablazni i koji ine bezakonje,

42. I baciće ih u peć ognjenu: ondje će biti plaćeni škrgut zuba.

43. Tada će se pravednici zasjati kao sunce u carstvu oca svojega. Ko ima uši da čuje neka čuje.

44. Još je carstvo nebesko kao blago sakriveno u polju, koje našavši uvijek sakri i od radosti za to otide i sve što ima, prodade i kupi polje ono.

45. Još je carstvo nebesko kao uvijek trgovac koji traži dobra bisera,

46. Pa kad nađe jedno mlogocjeno zlato bisera, otide i prodade sve što imaše i kupi ga.

47. Još je carstvo nebesko kao mreža koja se baca u more i zagrabi od svake ruke ribe;

48. Koja kad se napuni, izvukoše je na kraj, i sjedavši, izbraše dobre u sudove, a zle baciše na polje.

49. Tako će biti na pošljedku vojska: iziće anđeli i odluče zle od pravednijeh.

50. I baciće ih u peć ognjenu: ondje će biti plaćeni škrgut zuba.

51. Reče im Isus: Razum jeste li sve ovo? Rekoše mu: Da, Gospode.

52. A on im reče: Za to je svaki književnik koji se naučio carstvu nebeskom kao domaćin koji iznosi iz

klijeti svoje novo i staro.

53. I kad svrši Isus pri e ove, otide odande.

54. I došavši na postojbinu svoju, u aše ih po zbornicama njihovijem tako da mu se divljahu, i govorahu: Otkud ovom e premudrost ova i mo i?

55. Nije li ovo drvodjeljin sin? ne zove li se mati njegova Marija, i braća njegova Jakov, i Josija, i Simon, i Juda?

56. I sestre njegove nijesu li sve kod nas? Otkud njemu ovo sve?

57. I sablažnjavahu se o njega. A Isus re e im: Nemam proroča bez asti osim na postojbini svojoj i u domu svojemu.

58. I ne stvori ondje udesa mnogijeh za nevjerstvo njihovo.

Glava 14

1. U to vrijeme do e glas do Iroda četverovlasnika o Isusu:

2. I re e slugama svojijem: To je Jovan krstitelj; on ustade iz mrtvijeh, i za to in i udesa.

3. Jer Irod uhvati Jovana, sveza ga i baci u tamnicu Irodijade radi žene Filipa brata svojega.

4. Jer mu govoraše Jovan: Nem ožeš ti nje imati.

5. I š aše da ga ubije, ali se poboja naroda; jer ga držahu za proroka.

6. A kad bijaše dan ro enja Irodova, igra k i Irodijadina pred njima i ugodi Irodu.

7. Za to i s kletvom obre e joj dati štagod zaište.

8. A ona nau ena od m atere svoje: D aj m i, re e, ovdje na krugu glavu Jovana krstitelja.

9. I zabrinu se car; ali kletve radi i onijeh koji se goš ahu s njim , zapovjedi joj dati.

10. I posla te posjekoše Jovana u tam nici.

11. I donesoše glavu njegovu na krugu , i dadoše djevojci, i odnese je materi svojoj.

12. I došavši u enici njegovi, uzeše tijelo njegovo i ukopaše ga; i do oše Isusu te jav iše.

13. I uvši Isus, otide odande u la iu pustom jesto na sam o. A kad to uše ljudi, idoše za njim pješice iz gradova.

14. I izišavši Isus vidje m nogi narod , i sažali m u se za njih, i iscijeli bolesnike njihove.

15. A pred ve e pristupiše k njem u u enici njegovi, govore i: O vdje je pustom jesto , a dockan je ve ; otpusti narod neka ide u sela da kupi sebi hrane.

16. A Isus re e im : N e treba da idu ; podajte im vi neka jedu.

17. A oni rekoše m u : N em am o ovdje do sam o pet hljebova i dvije ribe.

18. A on re e: D onesite m i ih ovam o .

19. I zapovjedi narodu da posjedaju po travi; pa uze onijeh pet hljebova i dvije ribe, i pogledavši na nebo blagoslovi, i prelom ivši dade u enicim a svojijem , a u enici narodu .

20. I jedoše svi, i nasitiše se, i nakup iše kom ada što

prete e dvanaest kotarica punijeh.

21. A onijeh što su jeli bješe ljudi oko pet hiljada, osim žena i djece.

22. I odmah natjera Isus u enike svoje da u u u la u i naprijed da idu na onu stranu dok se otpusti narod.

23. I otpustivši narod, pope se na goru sam da se m oli Bogu. I u ve e bijaše ondje sam .

24. A la a bješe nasred m ora u nevo lji od valova, jer bijaše protiv an vjetar.

25. A u etvrtu stražu no i o tide k njim a Isus idu i po moru.

26. I vidjevši ga u enici po m oru gdje ide, poplašiše se govore i: To je utvara; i od straha povikaše.

27. A Isus odmah re e im govore i: Ne bojte se; ja sam , ne plašite se.

28. A Petar odgovaraju i re e: Gospode! ako si ti, reci m i da do em k tebi po vodi.

29. A on re e: Hodi. I izišavši iz la e Petar i aše po vodi da do e k Isusu .

30. N o vide i vjetar velik i uplaši se, i po evši se topiti, povika govore i: Gospode, pom agaj!

31. I odmah Isus pruživši ruku uhvati Petra, i rekne m u: M alovjerni! za što se posum nja?

32. I kad u oše u la u, presta vjetar.

33. A koji bijahu u la i pristupiše i poklon iše m u se govore i: V a istinu ti si sin B ožij.

34. I prešavši do oše u zemlju Genisaretsku.
35. I poznavši ga ljudi iz onoga mjesta, poslaše po svojoj okolini, i donesoše k njemu sve bolesnike.
36. I moljahu ga da se samo dotaknu skuta od njegove ruke; i koji se dotaknuše, ozdraviše.

Glava 15

1. Tada pristupiše k Isusu književnici i fariseji od Jerusalema govoreći:
2. Zašto učenici tvoji prestupaju običaj starijih? jer ne umivaju ruku svojih kad hljeb jedu.
3. A oni odgovaraju i rekne im: Zašto i vi prestupate zapovijest Božiju za običaj svoje?
4. Jer Bog zapovijeda govoreći: poštuju oca i mater; koji opsuje oca ili mater smrtno osuđen. I
5. A vi kažete: ako koji reče ocu ili materi: prilog je im bio ti ja mogao pomoći.
6. Može i da ne poštuje oca svojega ili mater. I ukidoste zapovijest Božiju za običaj svoje.
7. Licemjerni! dobro je za vas prorokovao Isaija govoreći:
8. Ovi ljudi približavaju se meni ustima svojima, i usnama poštuju me; a srce njihovo daleko stoji od mene.
9. No zaludu me poštuju u naukama i zapovijestima ljudskima.
10. I dozvavši ljude, reče im: Slušajte i razumijte.
11. Ne pogani uvijek što ulazi u usta; nego što izlazi

iz usta ono pogani ovjeka.

12. Tada pristupiše u enici njegovi i rekoše mu: Znaš li da fariseji uvši tu rije sablazniše se?

13. A on odgovaraju i re e: Svako drvo koje nije usadio otac m oj nebeski, iskorijen i e se.

14. O stavite ih: oni su slijepi vo i slijepcim a; a slijepac slijepca ako vodi; oba e u jam u pasti.

15. A Petar odgovaraju i re e m u: Kaži nam pri u ovu.

16. A Isus re e: E da li ste i vi još nerazum ni?

17. Zar još ne znate da sve što u lazi u usta u trbuh ide, i izbacuje se na polje?

18. A što izlazi iz usta od srca izlazi, i ono pogani ovjeka;

19. Jer od srca izlaze zle misli, ubistva, preljube, kurvarstva, kra e, lažna svjedo anstva, hule na B oga.

20. I ovo je što pogani ovjeka, a neum iven ijem rukam a jesti ne pogani ovjeka.

21. I izišavši odande Isus otide u krajeve T irske i Sidonske.

22. I gle, žena H ananejka izi e iz onijeh krajeva, i povika k njem u govore i: Pom iluj m e G ospode sine D avidov! m oju k er vrlo m u i avo.

23. A on joj ne odgovori rije i. I pristupivši u enici njegovim oljahu ga govore i: O tpusti je, kako vi e za nama.

24. A on odgovaraju i re e: Ja sam poslan sam o k

izgubljenijem ovcima doma Izrailjeva.

25. A ona pristupivši pokloni mu se govore i:
Gospode, pomози mi!

26. A on odgovaraju i re e: Nije dobro uzeti od djece
hljeb i baciti psima.

27. A ona re e: Da, Gospode! ali i psi jedu od mrva
što padaju s trpeze njihovijeh gospodara.

28. Tada odgovori Isus, i re e joj: O ženo! velika je
vjera tvoja; neka ti bude kako ho eš. I ozdravi k i
njevina od onoga asa.

29. I otišavši Isus odande, do e k m oru G alilejskom , i
popevši se na goru, sjede ondje.

30. I pristupiše k njem u ljudi m nog i koji im ahu sa
sobom hromijeh, slijepijeh, nijemijeh, uzetijeh i
drugijeh m nog ijeh , i položiše ih k nogam a Isusovijem ,
i iscijeli ih.

31. Tako da se narod divljaše, vide i nijem e gdje
govore, uzete zdrave, hrome gdje idu, i slijepe gdje
gledaju ; i hvališe B oga Izrailjeva.

32. A Isus dozvavši u enike svoje, re e: žao m i je
ovoga naroda, jer ve tri dana sto je kod m ene i nem aju
šta jesti; a nijesam ih rad o tpustiti gladne da ne oslabe
na putu.

33. I rekoše m u u enici njegov i: O tkuda nam u
pustinji toliki hljeb da se nasiti toliki narod?

34. I rekne im Isus: Koliko hljebova imate? A oni
rekoše: Sedam , i m alo rib ice.

35. I zapovjedi narodu da posjedaju po zemlji.

36. I uzevši on ih sedam hljebova i ribe, i davši hvalu, prelom i, i dade u enicima svojijem, a u enici narodu.

37. I jedoše svi, i nasitiše se; i nakupiše komada što preteše sedam kotarica punih.

38. A on ih što su jeli bijaše etiri hiljade ljudi, osim žena i djece.

39. I otpustivši narod u eula, i dođe u okoline Magdaske.

Glava 16

1. I pristupivši k njemu fariseji i sadukeji, i kušaju i gaskahu da im pokaže znak s neba.

2. A on odgovaraju im: uvee govorite: bibe vedro; jer je nebo crveno.

3. I u jutro: danas e biti i vjetar, jer je nebo crveno i mutno. Licemjeri! lice nebesko umijete poznavati, a znake vremena ne možete poznati?

4. Rod zli i kurvarski traži znak, i znak ne emu se dati osim znaka Jone proroka. I ostavivši ih oide.

5. I polaze i u enicinjegovina onu stranu zaboraviše uzeti hljeba.

6. A Isus re im: uvajte se kvasca farisejskoga i sadukejskog.

7. A on im išljahu u sebi govore i: To je što nijesmo hljeba uzeli.

8. A Isus razumjevši re im: šta mislite u sebi, malovjerni, što hljeba nijeste uzeli?

9. Zar još ne razumijete niti pamtite pet hljebova na

pet hiljada, i koliko kotarica nakupiste?

10. Ni sedam hljebova na etiri hiljade, i koliko kotarica nakupiste?

11. Kako ne razumijete da vam ne rekoh za hljebove da se uvate kvasca farisejskoga i sadukejskog?

12. Tada razum ješe da ne reše kvasca hljebnoga da se uvaju, nego nauke farisejske i sadukejske.

13. A kad dođe Isus u okoline esarije Filipove, pitaše učenike svoje govore li: Ko govore ljudi da je sin ovje ij?

14. A oni rekoše: Jedni govore da si Jovan krstitelj, drugi da si Ilija, a drugi Jeremija, ili koji od proroka.

15. Reše im Isus: A vi šta mislite ko sam ja?

16. A Simon Petar odgovori i reče: Ti si Hristos, sin Boga živoga.

17. I odgovarajući Isus reče mu: Blago tebi, Simone sine Jonin! Jer tijelo i krv nijesu tebi to javili, nego otac moj koji je na nebesima.

18. A i ja tebi kažem: Ti si Petar, i na ovom kamenu sazidaću crkvu svoju, i vrata paklena neće je nadvladati.

19. I da u ti ključeve od carstva nebeskoga: i što svežeš na zemlji biće svezano na nebesima; i što razdriješiš na zemlji biće razdriješeno na nebesima.

20. Tada zaprijeti Isus učenicima svojim da nikom ne kazuju da je on Hristos.

21. O d tada pođe Isus kazivati učenicima svojim da njemu valja ići u Jerusalim, i mnogo postradati od

starješina i od glava sveštenikih i književnika, i da e ga ubiti, i tre i dan da e ustati.

22. I uzevši ga Petar po e ga odvra ati govore i: B ože sa uvaj! to ne e biti od tebe.

23. A on se obrnuvši re e Petru: Idi od mene sotonu; ti si m i sab lazan; jer ne m isliš što je B ožije nego ljudsko.

24. Tada Isus re e u enicima svojijem : A ko ko ho e za m nom i i, neka se odre e sebe, i uz m e krst svoj i ide za mnom.

25. Jer ko ho e svoju dušu da sa uva, izgubi e je; a ako ko izgubi dušu svoju m ene radi, na i e je.

26. Jer kakva je korist ovjeku ako sav svijet dobije a duši svojoj naudi? ili kakav e otkup dati ovjek za svoju dušu?

27. Jer e do i sin ovje iju slavi oca svojega s an elim a svojijem , i tada e vratiti svakom e po djelima njegovijem.

28. Z aisto vam kažem : im aju neki m e u ovim a što stoje ovdje koji ne e okusiti sm rti dok ne vide sina ovje ijega gdje ide u carstvu svojem u.

Glava 17

1. I poslije šest dana uze Isus Petra i Jakova i Jovana brata njegova, i izvede ih na goru visoku same.

2. I preobrazi se pred njima, i zasja se lice njegovo kao sunce a haljine njegove postadoše bijele kao cv ijet.

3. I gle, ukazaše im se M ojsije i Ilija, koji s njim govorahu.

4. A Petar odgovaraju i re e Isusu: G ospode! dobro

nam je ovdje biti; ako hoće da na inim ovdje tri sjenice: tebi jednu, a Mojsiju jednu, a jednu Iliji.

5. Dok on još govoraše, gle, oblak sjajan zakloni ih, i gle, glas iz oblaka govore i: Ovo je sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji; njega poslušajte.

6. I uvši u enici padoše niže, i uplašiše se vrlo.

7. I pristupivši Isus dohvati ih se, i reče: ustanite, i ne bojte se.

8. A oni podignuvši oči svoje nikoga ne vidješe do Isusa sama.

9. I silaze s gore zapovjedi im Isus govore i: Nikom ne kazujte što ste vidjeli dok sin ovje iz mrtvih ne ustane.

10. I zapitaše ga u enici njegov i govore i: Za što dakle književnici kažu da Ilija najprije treba da dođe?

11. A Isus odgovaraju i reči im: Ilija će doći najprije i urediti sve.

12. A li vam kažem da je Ilija već došao, i ne poznate ga; nego uiniše s njim šta htješe: tako i sin ovje ij treba da postrada od njih.

13. Tada razumješe u enici da im govori za Jovana krstitelja.

14. I kad dođe k narodu, pristupi k njemu ovjek klanjaju im u se

15. I govore i: Gospode! pomiluj sina mogega; jer o m ijen i bjesni im u i se vrlo; jer mnogo puta pada u vatru, i mnogo puta u vodu.

16. I dovedoh ga u enicima tvojijem, i ne mogaše ga

iscijeliti.

17. A Isus odgovaraju i re e: o rode nevjem i i pokvareni! dokle u biti s vam a? dokle u vas trpljeti? Dovedite mi ga amo.

18. I zaprijeti m u Isus; i avo izi e iz njega; i ozdravi m om e od onoga asa.

19. Tada pristupi še u enici k Isusu i na sam o reko še mu: Za što ga m i ne m ogasm o izgnati?

20. A Isus re e im : Za nevjerstvo vaše. Jer vam kažem zaista: ako im ate vjere koliko zmo goru ši no, re i ete gori ovoj: prije i odavde tam o, i prije i e, i ni šta ne e vam biti nem ogu e.

21. A ovaj se rod izgoni samo molitvom i postom.

22. A kad su hodili po G alileji, re e im Isus: Pre da e se sin ov je iju ruke ljudske;

23. I ubi e ga, i tre i dan usta e. I neveseli bijahu vrlo.

24. A kad do o še u K apernaum , pristupi še k Petru oni što kupe didrahm e, i reko še: Zar vaš u itelj ne e dati didrahme?

25. Petar re e: Ho e. I kad u e u ku u, prete e ga Isus govore i: šta m isliš S im one? C arevi zem aljski od koga uzimaju poreze i hara e ili od svojijeh sinova ili od tu ijeh?

26. Re e njem u Petar: O d tu ijeh. Re e m u Isus. D akle ne pla aju sinovi.

27. Ali da ih ne sablaznimo, idi na more, i baci udicu, i koju prvu uhvatiš ribu, uzm i je; i kad joj otvoriš usta na i eš statir; uzm i ga te im podaj za m e i za se.

Glava 18

1. U taj čas pristupiše uenicik Isusu govore i: ko je dakle najveći u carstvu nebeskom e?
2. I doзва Isus dijete, i postavi game u njih,
3. Ire e im : Zaista vam kaže, ako se ne povratite i ne budete kao djeca, ne e te u i u carstvo nebesko.
4. K oji se dakle ponizi kao dijete ovo, onaj je najveći u carstvu nebeskome.
5. I koji primi takovo dijete u ime moje, mene prima.
6. A koji sablazni jednoga od ovijeh malijeh koji vjeruju mene, bolje bi mu bilo da se objesi kamen voden i ni o vratu njegovu, i da potone u dubinu morsku.
7. Teško svijetu od sablazni; jer je potrebno da do u sablazni; ali teško onom ovjeku kroz koga do lazi sablazan.
8. A ko li te ruka tvoja ili noga tvoja sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe: bolje ti je u i u životu hrom u ili kljastu, nego li s dvije ruke i dvije noge da te bace u oganj vje ni
9. I ako te oko tvoje sablažnjava, izvadiga i baci od sebe: bolje ti je s jednijem okom u životu i, nego s dva oka da te bace u pakao ognjeni.
10. Gledajte da ne prezrete jednoga od malijeh ovijeh; jer vam kažem da an eli njihovi na nebesima jednako gledaju lice oca mojega nebeskoga.
11. Jer sin ovje ijdo e da izna e i spase izgubljeno.
12. što vam se ini? Kad im a jedan ovjek sto ovaca

pa za e jedna od njih, ne ostavi li on devedeset i devet u planini, i ne ide da traži onu što je zašla?

13. I ako se dogodi da je na e, zaista vam kaže da se njoj više raduje nego onim a devedeset i devet što nijesu zašle.

14. Tako nije volja oca vašega nebeskoga da pogine jedan od ovijeh malijeh.

15. A ko li ti sagriješi brat tvoj, idi i pokaraj ga me u sobom i njim sam ijem ; ako te poslušā, dobio si brata svojega.

16. A ko li te ne poslušā, uzm i sa sobom još jednoga ili dvojicu da sve rije i ostanu na ustima dva ili tri svjedoka.

17. A ko li njih ne poslušā, kaži crkvi; a ako li ne poslušā m i crkve, da ti bude kao neznabožac i carinik .

18. Jer vam kažem zaista: što god svežete na zem lji bi e svezano na nebu, i što god razdriješite na zem lji bi e razdriješeno na nebu .

19. Još vam kažem zaista: ako se dva od vas slože na zem lji u em u m u drago, za što se uzmele, da e im otac moj koji je na nebesima.

20. Jer gdje su dva ili tri sabrani u ime moje ondje sam ja me u njim a .

21. Tada pristupi k njem u Petar i re e: Gospode! koliko puta ako m i sagriješi brat m oj da m u oprostim ? do sedam puta?

22. Re e njemu Isus: Ne velim ti do sedam puta, nego do sedam puta sedamdeset.

23. Za to je carstvo nebesko kao ovjek car koji

nam isli da se prora uni sa svojijem slugama.

24. I kad se po e ra unati, dovedoše m u jednoga dužnika od deset hiljada talanta.

25. I budu i da nem aše im platiti, zapovjedi gospodar njegov da ga prodadu, i ženu njegovu i djecu, i sve što ima; i da mu se plati.

26. No sluga taj pade i klanjaše m u se govore i: Gospodaru! pri ekaj m e, i sve u ti platiti.

27. A gospodaru se sažali za tijem slugom, pusti ga i dug oprost mu.

28. A kad izi e sluga taj, na e jednoga od svojijeh drugara koji m u je dužan sto groša i uhvativši ga davljaše govore i: daj m i što si dužan.

29. Pade drugar njegov pred noge njegove i m oljaše ga govore i: pri ekaj m e, i sve u ti platiti.

30. A on ne htje, nego ga odvede i baci u tamnicu dok ne plati duga.

31. V idjevši pak drugari njegovi taj doga aj žao im bi vrlo, i o tišavši kazaše gospodaru svojem u sav doga aj.

32. Tada ga dozva gospodar njegov, i re e m u: zli slugo! sav dug onaj oprostih tebi, jer si me molio.

33. N ije li trebao da se i ti sm iluješ na svoga drugara, kao i ja na te što se sm ilovah?

34. I razgnjevi se gospodar njegov, i predade ga m u iteljim a dok ne plati sav dug svoj.

35. Tako e otac m oj nebeski u initi vam a, ako ne oprostite svaki bratu svojem u od srca svojijeh.

Glava 19

1. I kad svrši Isus rije i ove, otide iz Galileje, i do e u okoline Judejske preko Jordana.

2. I za njim idoše ljudi m nogi i iscijeli ih ond je.

3. I pristup iše k njem u fariseji da ga kušaju, i rekoše m u: M ože li ovjek pustiti ženu svoju za svaku krivicu?

4. A on odgovaraju i re e im :N ijeste li itali da je onaj koji je u po etku stvorio ovjeka m uža i ženu stvorio ih?

5. I re e: Z a to ostavi e ovjek oca svojega i mater, i priljepi e se k ženi svojoj, i bi e dvoje jedno tijelo .

6. T ako nijesu više dvoje, nego jedno tijelo ; a što je B og sastav io ovjek da ne rastav lja .

7. R ekoše m u: Z a što dak le M ojsije zapov ijeda da se da knjiga raspusna, i da se pusti?

8. R e e im :M ojsije je vama dopustio po tvr i vašega srca puštati svoje žene; a iz po etka nije bilo tako .

9. N ego ja vam kažem : ako ko pusti svoju ženu, osim za kurvarstvo, i oženi se drugom, in i preljubu; i koji uzme puštenicu in i preljubu .

10. R ekoše m u u enici njegov i: A ko je tako ovjeku sa ženom, nije se dobro ženiti.

11. A on re e im :N e mogu svi prim iti tih rije i do oni kojima je dano.

12. Jer im a uškopljenika koji su se tako rodili iz utrobe materine; a im a uškopljenika koje su ljudi uškopili; a im a uškopljenika koji su sami sebe uškopili carstva

radi nebeskoga. Kom ože prim iti neka prim i.

13. Tada privedoše k njem u djecu da metne ruke na njih, i da se pom oli Bogu; a u enici zabranjivahu im .

14. A Isus re e im : O stavite djecu , i ne zabranjujte im dolaziti k meni; jer je takovijeh carstvo nebesko.

15. Im etnuvši na njih ruke otide odande.

16. Igle, neko pristupivši re em u: u itelju blagi! kakovo u dobro da u inim da im am životvje ni?

17. A on re em u: što me zoveš blagijem? Niko nije blag osim jednoga Boga. A ako želiš u iu život, drži zapovijesti.

18. Re em u: Koje? A Isus re e: D a ne ubiješ; ne iniš preljube; ne ukradeš; ne svjedo iš lažno;

19. Poštuj oca i m ater: i ljub i bližnjega svoga kao samog sebe.

20. Re em u m ladi : Sve sam ovo sa uvao od m ladiosti svoje; šta m i još treba?

21. Re em u Isus: A ko ho eš savršen da budeš, idi prodaj sve što im aš i podaj sirom asim a; i im a eš blago na nebu; pa hajde za mnom.

22. A kad u m ladi rije , otide žalostan; jer bijaše vrlo bogat.

23. A Isus re e u enicim a svojijem : Zaista vam kažem da je teško bogatom e u iu carstvo nebesko .

24. I još vam kažem : lakše je kam ili pro i kroz iglene ušinego li bogatom e u iu carstvo B ožije.

25. A kad to uše u enici, divljahu se vrlo govore i:

K o se dak le m ože spasti?

26. A Isus pogledavši na njih re e im : Ljudim a je ovo nem ogu e, a B ogu je sve m ogu e.

27. Tada odgovori Petar i re e m u: E to m i sm o ostavili sve i za tobom idem o; šta e dak le biti nam a?

28. A Isus re e im : Zaista vam kažem da ete vikoji idete za m nom , u drugom ro enju, kad sjede sin ov je ij na prijestolu slave svoje, sješ ete i v ina dvanaest prijestola i suditi nad dvanaest koljena Izrailjevijeh.

29. I svaki, koji ostavi ku e, ili bra u, ili sestre, ili oca, ili m ater, ili ženu, ili djecu, ili zem lju, im ena m o jega radi, prim i e sto puta onoliko, i dobi e život v je ni.

30. A li e m nog i prvi biti posljednji i posljednji prvi.

Glava 20

1. Jer je carstvo nebesko kao ovjek dom a in koji u ju tru rano izi e da najim a poslenike u vinograd svoj.

2. I pogodivši se s poslenicim a po groš na dan posla ih u vinograd svoj.

3. I izišavši u tre i sahat, vidje druge gdje stoje na aršiji _ besposleni,

4. I njim a re e: idite i vi u m o j vinograd, i što bude pravo da u vam .

5. I on i o tidoše. I opet izišavši u šesti i deveti sahat, u in i tako .

6. I u jedanaesti sahat izišavši, na e druge gdje stoje besposleni, i re e im : što stojite ovdje vas dan besposleni?

7. Rekoše mu: niko nas ne najmi. Reče im: idite i vi u moj vinograd, i što bude pravo primite.

8. A kad bi uveče, reče gospodar od vinograda k pristavu svojemu: dozovi poslenike i podaj im platu po evši od posljednjih do prvih.

9. I došavši koji su u jedanaesti sahat najmljeni primiše po groš.

10. A kad dooše prvi, išlahu da e više primiti: i primiše i oni po groš.

11. I primivši vikahu na gospodara

12. Govoreći: O vi posljednji jedan sahat radiš, i izjedna ih s nama koji smo se itav dan mu ili i gorjeli.

13. A on odgovaraju reče jednom od njih: prijatelju! ja tebi ne činim krivo; nijesi li pogodio samom po groš?

14. Uzmisvoje pa idi; a ja ho u ovom e posljednjemu da dam kao i tebi.

15. Ili zar ja nijesam vlastan u svojem uiniti šta ho u? Zar je oko tvoje zlo što sam ja dobar?

16. Tako e biti posljednji prvi i prvi posljednji; jer je mnogo zvanijeh a malo izbranijeh.

17. I pošavši Isus u Jerusolim uze na sam o dvanaest uenika na putu, i reče im:

18. Evo ide u Jerusolim, i sin ovje ijbi e predan glavarima sveštenikijem i književnicima; i osudie ga na smrt;

19. I preda e ga neznabošcima da mu se rugaju i da ga

biju i razapnu; i tre i dan usta e.

20. Tada pristupi k njemu mati sinova Zevedejevih sa svojim sinovima i klanjaju im u se i mole i ga za nešto.

21. A on joj re e: šta ho eš? Re e m u: Zapovjedi da sjedu ova moja dva sina, jedan s desne strane tebi, a jedan s lijeve strane tebi, u carstvu tvojemu.

22. A Isus odgovaraju i re e: Ne znate šta ištete; možete li piti ašu koju u ja piti, i krstiti se krštenjem kojijem se ja krstim? Rekoše m u: Možemo.

23. I re e im: ašu dakle moju ispi ete, i krstite se krštenjem kojijem se ja krstim; ai da sjedete s desne strane meni i s lijeve, ne mogu ja dati, nego kome je ugotovio otac moj.

24. I kad uše ostalih deset u enika, rasrdiše se na ta dva brata.

25. A Isus dozvavši ih re e: Znate da knezovi i narodni zapovijedaju narodu, i poglavari upravljaju njim.

26. A li m e u vam a da ne bude tako; nego koji ho e da bude ve i m e u vam a, da vam služi.

27. I koji ho e m e u vam a da bude prvi, da vam bude sluga.

28. Kao što ni sin ovje ijnije došao da m u služe, nego da služi i da dušu svoju u otkup da za m noge.

29. I kad je izlazio iz Jerihona za njim ide narod mnogi.

30. I gle, dva slijepca sjehahu kraj puta, u uvši da Isus prolazi povikaše govore i: Pomiluj nas Gospode,

sine Davidov!

31. A narod prije aše im da u ute; a oni još ve m a povikaše govore i: Pom iluj nas G ospode, sine Davidov!

32. I ustav ivši se Isus dozva ih, i re e: šta ho ete da vam u in im ?

33. R ekoše m u: G ospode, da se o tvore o i naše.

34. I sm ilova se Isus, i dohvati se o iju njihov ijeh i odmah progledaše o i njihove, i o tidoše za njim .

Glava 21

1. I kad se prib ližiše k Jerus alim u i do oše u V itfagu k M aslinskoj gori, onda Isus posla dva u enika

2. G ovore i im : Idite u selo što je prema vama, i odmah ete na im agaricu privezanu im agare s njom ; odriješite je i dovedite m i.

3. I ako vam ko re e što, kažite da oni trebaju G ospodu; i odmah e ih poslati.

4. A ovo je sve bilo da se zbude što je kazao prorok govore i:

5. K ažite k eri Sionovoj: evo car tvoj ide tebi krotak, i jaše na m agarcu, im agaretu sinu m agari nu .

6. I u enici o tidoše, i u in ivši kako im zapovjedi Isus

7. D ovedoše m agaricu im agare, i m etnuše na njih haljine svoje, i posadiše ga na njih .

8. A ljudi m nogi prostriješe haljine svoje po pu tu ; a drugi rezahu granje od drveta i prostirahu po putu.

9. A narod koji i aše pred njim i za njim , vikaše

govore i: O sana sinu Davidovu! blagosloven koji ide u ime Gospodnje! Osana na visini!

10. I kad on uđe u Jerusolim, uzbuni se sav grad govore i: Ko je to?

11. A narod govoraše: Ovo je Isus prorok iz Nazareta Galilejskoga.

42. I uđe Isus u crkvu Božiju, i izгна sve koji prodavahu i kupovahu po crkvi, i ispremeta trpeze onih što mijenjahu novce, a klupe onih što prodavahu golubove.

13. I reče im: u pismu stoji: dom moj dom molitve neka se zove; a vina iniste od njega pečinu hajduku.

14. I pristupiše k njemu u hram i slijepi u crkvi, i iscijeli ih.

15. A kad vidješe glavari sveštenici i književnici udesa što učinio, i djecu gdje viđu u crkvi i govore: O sana sinu Davidovu, rasrdiše se.

16. I rekoše mu: uješ li što ovi govore? A Isus reče im: Da! Zar nijeste nikad čitali: iz usta male djece i koja sisaju na inio si sebi hvalu?

17. I ostavivši ih iza sebe na polje iz grada u Vitanju, i zanoči ondje.

18. A ujutru vraćaju se u grad ogladnje.

19. I ugledavši smokvu jednu kraj puta dođe k njoj, i ne našta na njoj do lišća sam a, i reče joj: Da nikad na tebi ne bude roda do vijeka. I odmah usahnu smokva.

20. I vidjevši to učenicima diviše se govore i: Kako

odmah usahnu smokva!

21. A Isus odgovaraju i re e im : Zaista vam kaže: ako imate vjeru i ne posumnjate, ne samo smokveno u ini ete, nego i gori ovo jako re ete: digni se i baci se u more, bi e.

22. I sve što uzistete u molitvi vjeruju i, dobi ete.

23. I kad do e u crkvu i stade u iti, pristupiše k njem u glavari svešten i i starješine narodne govore i: Kakvom vlasti to iniš? I ko ti dade vlast tu?

24. A Isus odgovaraju i re e im : I ja u vas upitati jednu rije , koju ako m i kažete, i ja u vam a kazati kakvom vlasti ovo inim .

25. K rštenje Jovanovo otkuda bi? Ili s neba, ili od ljudi? A oni pom išljavahu u sebi govore i: A ko re em o: s neba, re i e nam : za što m u dakle ne vjerovaste?

26. Ako li re em o: od ljudi, bojim o se naroda; jer svi Jovana držahu za prooka.

27. I odgovaraju i Isusu rekoše: Ne znam o. Re e ion njim a: N i ja vam a ne u kazati kakvom vlasti ovo inim .

28. šta vam se ini? ovjek neki im aše dva sina; i došavši k prvom e re e: sine! idi danas radi u vinogradu mome.

29. A on odgovaraju i re e: ne u; a poslije se raskaja i otide.

30. I pristupivši k drugom e re e tako. A on odgovaraju i re e: ho u, gospodaru; i ne otide.

31. K oji je od ove dvojice ispunio volju o inu? Rekoše

mu: Prvi. Re e im Isus: Zaista vam kažem da e carinici i kurve prije vas u i u carstvo B ožije.

32. Jer do e k vam a Jovan putem pravednijem , i ne vjerovaste m u; a carinici i kurve vjerovaše m u; i vi pošto vidjeste to , ne raskajaste se da m u vjerujete.

33. D rugu pri u u jte: bijaše ovjek dom a in koji posadi vinograd, i ogradi ga plotom, i iskopa u njemu pivnicu , i na in i ku lu , i dade ga vinogradarim a, i o tide .

34. A kad se približi vrijeme rodovim a, posla sluge svoje k vinogradarima da prime rodove njegove.

35. I vinogradari pohvatavši sluge njegove jednoga izb iše , a jednoga ub iše , a jednoga zasuš e kam en jem .

36. O pet posla druge sluge , više nego prije , i u in iše im tako isto.

37. A po tom posla k njim a sina svojega govore i: no stidje e se sina m o jega.

38. A vinogradari vidjevši sina rekoše m e u sobom : ovo je našljednik ; hodite da ga ubijem o , i da nam a ostane dostojanje njegovo.

39. I uhvatiše ga , pa izvedoše na polje iz vinograda , i ub iše .

40. K ad do e dakle gospodar od vinograda šta e u in iti vinogradarima onijem?

41. Rekoše m u: Z lo ince e z lom sm rti pom oriti; a vinograd da e drugijem vinogradarim a, koji e m u davati rodove u svoje vrijeme.

42. Re e im Isus: Z ar nijeste nikad itali u pism u : kam en koji odbaciše zidari, onaj posta glava od ug la;

to bi od Gospoda i divno je u vašijem o im a.

43. Za to vam kaže da e se od vas uzeti carstvo Božije, i da e se narodu koji njegove rodove donosi.

44. I ko padne na ovaj kamen razbi e se; a na koga on padne satr e ga.

45. I uvši glavari svešteniki i fariseji pri e njegove razum ješe da za njih govori.

46. I gledahu da ga uhvate, ali se pobojaše naroda, jer ga držahu za proka.

Glava 22

1. I odgovaraju i Isus opet re e im u pri am a govore i: Carstvo je nebesko kao ovjek car koji na in i svadbu sinu svojemu.

3. I posla sluge svoje da zovu zvanice na svadbu; i ne htješe do i

4. Opet posla druge sluge govore i: kažite zvanicama: evo sam objed svoj ugotovio, junci moji i hranjenici poklani su, i sve je gotovo; do ite na svadbu.

5. A oni ne marivši otidoše ovaj u polje svoje, a ovaj k trgovini svojoj.

6. A ostali uhvatiše sluge njegove, naružiše ih. i pobiše ih.

7. I kad to u car onaj, razgnjevi se i poslavši vojsku svoju pogubi krvnike one, i grad njihov zapali.

8. Tada re e slugama svojim a: svadba je dakle gotova, a zvanice ne biše dostojne,

9. Idite dakle na raskrš a i koga god na ete, dozovite

na svadbu.

10. I izišavši sluge one na raskršća sabraše sve koje na oše, zle i dobre; i stolovi napuniše se gostiju.

11. Izišavši pak car da vidi goste ugleda ondje uvijek neobučena u svadbeno ruho;

12. I reče mu: prijatelju! kako si došao amo bez svadbenoga ruha? a on otuže.

13. Tada reče car slugama: svežite mi ruke i noge, pa ga uzmite te bacite u tamu najkrajnju; ondje će biti plaćeni škrgut zuba.

14. Jer su mnogi zvani, ali je malo izabranijeh.

15. Tada otidoše fariseji i naminiše vijegu kako bi ga uhvatili u riječi.

16. I poslaše k njemu učenike svoje s Irodovcima, te rekoše: učitelju! znamo da si istinit, i putu Božijem u zaista učiš, i ne mariš ni za koga, jer ne gledaš ko je ko.

17. Kaži nam dakle što misliš ti? treba li dati hara esaru ili ne?

18. Razumjevši Isus lukavstvo njihovo reče: što me kušate, licemjeri?

19. Pokažite mi novac hara ki. A oni donesoše mu novac.

20. I reče im: čija je obraz ovaj natpis?

21. I rekoše mu: esarev. Tada reče im: Podajte dakle esarevo esaru, i Božije Bogu.

22. I uvši diviše se, i ostavivši ga otidoše.

23. Taj dan pristupiše k njemu sadukeji koji govore da nema vaskrsenija, i upitaše ga

24. Govore i: uitelju! Mojsije reče: ako ko umre bez djece, da uzme brat njegov ženu njegovu i da podigne sjeme bratu svojemu.

25. u nas bješe sedam braće; i prvi oženivši se umrije, i ne imavši poroda ostavi ženu svoju bratu svojemu.

26. A tako i drugi, i treći, tja do sedmog.

27. A poslije svijumrije i žena.

28. O vaskrseniju dakle koga će od sedmorice biti žena? jer je za svima bila.

29. A Isus odgovarajući reče im: Varate se, ne znajući pisma ni sile Božije.

30. Jer o vaskrseniju niti će se ženiti ni udavati; nego su kao anđeli Božiji na nebu.

31. A za vaskrsenije mrtvih nijeste liitali što nam je rekao Bog govoreći:

32. Ja sam Bog Avramov, i Bog Isakov. i Bog Jakovljev? Nije Bog Bog mrtvih, nego živih.

33. I uvši narod divljaše se nauci njegovoj.

34. A fariseji uvši da posrami sadukeje sabraše se zajedno.

35. I upita jedan od njih zakonik kušajući ga i govoreći:

36. Uitelju! koja je zapovijest najveća u zakonu?

37. A Isus reče mu: Ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem, i svom dušom svojom, i svom

misli svojom.

38. Ovo je prva i najveća zapovijest.

39. A druga je kao i ova: ljubi bližega svojeg kao samoga sebe.

40. O ovima dvjema zapovijestima visi sav zakon i proroci.

41. A kad se sabraše fariseji, upita ih Isus

42. Govore i: šta mislite za Hrista, čiji je sin? Rekli su mu: Davidov.

43. Reče im: Kako dakle David njega duhom naziva Gospodom govore i:

44. Reče Gospod Gospodu mojemu: sjedi meni s desne strane, dok položim neprijatelje tvoje podnožje nogama tvojima?

45. Kad dakle David naziva njega Gospodom, kako mu je sin?

46. Inikom u nemogućaše odgovoriti riječi; niti smijaše ko od toga dana da ga zapita više.

Glava 23

1. Tada Isus reče narodu i učenicima svojim a

2. Govore i: Na Mojsijevu stolicu sjedoše književnici i fariseji.

3. Sve dakle što vam reknu da držite, držite i tvorite; ali što oni čine ne činite; jer govore a ne čine.

4. Nego vežu bremena teška i nezgodna za nošenje, i to vare na pleća ljudska; a prstom svojijem neće ih

prihvate.

5. A sva djela svoja ine da ih vide ljudi; raširuju svoje amajlije, i grade velike skute na haljinama svojima.

6. I traže za elje na gozbanama i prvama jesta po zbornicama,

7. I da im se klanja po ulicama, i da ih ljudi zovu: ravi! ravi!

8. A vi se ne zovite ravi; jer je u vas jedan ravi Hristos, a vi ste svi braća.

9. I ocem ne zovite nikoga na zemlji; jer je u vas jedan otac koji je na nebesima.

10. Niti se zovite uitelji; jer je u vas jedan uitelj Hristos.

11. A najveći izme u vas da vam bude sluga.

12. Jer koji se podiže, ponizi se, a koji se ponižuje, podigne se.

13. Teško vam a književnici i fariseji, licemjeri, što zatvorate carstvo nebesko od ljudi; jer vi ne ulazite niti date da ulaze koji bi htjeli.

14. Teško vam a književnici i fariseji, licemjeri, što jedete kućevodovike, i lažno se Bogu molite dugo; zato ete vam biti osuđeni.

15. Teško vam a književnici i fariseji, licemjeri, što prehodite more i zemlju da bi prisvojili jedinoga, i kad ga prisvojite, inite ga sinom paklenijem u dvojeveijem od sebe.

16. Teško vam a vođi slijepi koji govorite: ako se kune crkvom ništa je; ako se kune zlatom crkvenijem

kriv je.

17. Budale slijepi! šta je veće, ili zlato, ili crkva koja zlato osveti?

18. I ako se ko kune oltarom ništa je to, a koji se kune darom koji je na njemu kriv je.

19. Budale slijepi! šta je veće, ili dar, ili oltar koji dar osveti?

20. Koji se dakle kune oltarom, kune se njim i svijem što je na njemu.

21. I koji se kune crkvom, kune se njom i omijem koji živi u njoj.

22. I koji se kune nebom, kune se prijestolom Božijem i onijem koji sjedi na njemu.

23. Teško vam a književnici i fariseji, licemjери, što dajete desetak od metvice i od kopra i od kima, a ostaviste što je najpretežnije u zakonu: pravdu i milost i vjeru; a ovo je trebalo činiti i ono ne ostavljati.

24. V o i slijepi koji ocje u jete kom arca a kam ilu prožd ire te .

25. Teško vam a književnici i fariseji, licemjери, što istite spolja ašu i zdjelu a iznutra su pune grabeža i nepravde.

26. Fariseju slijepi! o isti najprije iznutra i zdjelu da bude i spolja ista.

27. Teško vam a književnici i fariseji, licemjери, što ste kao okre eni grobovi, koji se spolja vide lijepi a unutra su puni kostiju m rta k ijeh i svake ne iste te .

28. Tako i vi spolja se pokazujete ljudima pravedni, a

iznutra ste puni licemjerja i bezakonja.

29. Teško vam a književnici i fariseji, licemjeri, što zidate grobove prorocima i krasite rake pravednika.

30. I govorite: da smo mi bili u vrijeme svojijeh otaca, ne bismo s njima pristali u krv proroka.

31. Tijem sam o svjedožite za sebe da ste sinovi onijeh koji su pobili proroke.

32. I vi dopunite mjeru otaca svojijeh.

33. Zmije, porodi aspidini! kako ćete pobjeći od presude u oganj pakleni?

34. Za to evo ja u k vam a poslati proroke i premudre i književnike; i vi ćete jedne pobiti i raspeti, a jedne biti po zbornicama svojima i goniti od grada do grada.

35. Da dođe na vas sva krv pravedna što je prolivena na zemlji od krvi Avelja pravednoga do krvi Zarije sina Varahijna, kojega ubiste me u crkvi i oltarom.

36. Zaista vam kažem da će ovo sve doći na rod ovaj.

37. Jerusalime, Jerusalime, koji ubijaš proroke i zasipaš kamenjem poslano k sebi! koliko puta htjeh da skupim eda tvoja, kao što kokoš skuplja piliće svoje pod krila, i ne htjeste!

38. Eto će vam se ostaviti vaša kuća pusta.

39. Jer vam kaže: ne ćete mene vidjeti odsele dok ne rećete: blagosloven koji ide u ime Gospodnje.

Glava 24

1. I izišavši Isus išao je od crkve, i pristupio je k njemu u enicini njegovi da mu pokazu građevinu crkvenu.

2. A Isus reče im: Ne vidite li sve ovo? Zaisto vam kažem: ne će ostati ovdje ni kamena na kamenu koji se neće razmestiti.

3. A kad sjeđahu na gori Maslinskoj pristupiše k njemu učenici na samogovore: Kažinam kad će to biti? i kakav je znak tvojega dolaska i pošljedak vijeka?

4. I odgovaraju i Isus reče im: uvajte se da vas ko ne prevvari.

5. Jer će mnogi doći u ime moje govore: ja sam Hristos. I mnogi će prevariti.

6. U ete ratove i glasove o ratovima. Gledajte da se ne uplašite; jer treba da to sve bude. Ali nije još tada pošljedak.

7. Jer će ustati narod na narod i carstvo na carstvo; i biće gladi i pomori, i zemlja će se tresti po svijetu.

8. A to je sve početak stradanja.

9. Tada će vas predati na muke, i pobije vas, i svi će narodi omrznuti na vas imena mojega radi.

10. I tada će se mnogi sablazniti, i drug druga izdaće. i omrznuće druga na druga.

11. I iziće mnogi lažni proroci i prevare mnoge.

12. I što će se bezakonje umnožiti, ohladnije će ljubav mnogijeh.

13. Ali koji pretrpi do kraja blago njemu.

14. I propovjediće se ovo jevanđelje o carstvu po svemu svijetu za svjedokanstvo svijem narodima. I tada će doći pošljedak.

15. Kad dakle ugledate mrzost opuštenja, o kojoj

govori prorok Danilo, gdje stoji na mjestu svetome
(koji ita da razum ije):

16. Tada koji budu u Judeji neka bježe u gore,

17. I koji bude na krovu da ne silazi uzeti što mu je u kući;

18. I koji bude u polju da se ne vrati natrag da uzme haljine svoje.

19. A teško trudnima i dojilicama u te dane.

20. Nego se molite Bogu da ne bude bježan vaš u zimu ni u subotu;

21. Jer e biti nevolja velika kakova nije bila od postanja svijeta do sad niti e biti;

22. I da se oni dani ne skrate, niko ne bi ostao; ali izbranih radi skrate se dani oni.

23. Tada ako vam ko re e: evo ovdje je Hristos ili ondje, ne vjerujte.

24. Jer e izi i lažni hristosi i lažni proroci, i pokaza e znake velike i udesa da bi prevarili, ako bude mogu e, i izbrane.

25. Eto vam kazah naprijed.

26. Ako vam dakle reku: evo ga u pustinji, ne izlazite; evo ga u sobama, ne vjerujte.

27. Jer kako što munja izlazi od istoka i pokazuje se do zapada, taki e biti dolazak sina ovje ijega.

28. Jer gdje je strvina onamo e se i orlovi kupiti.

29. I odmah e po nevolji dana tih sunce pom rati i mjesec svoju svjetlost izgubiti, i zvijezde s neba spasti,

i sile nebeske pokrenuti se.

30. I tada će se pokazati znak sina ovje ijega na nebu; i tada će proplakati sva plemena na zemlji, i ugledaće sina ovje ijega gdje ide na oblacima nebeskima sa silom i slavom velikom.

31. I poslaće anđele svoje s velikim glasom trubnijem; i sabraće izbrane njegove od četiri vjetra, od kraja do kraja nebesa.

32. Odsmonokve naučite se prići: kad se već njezine grane pomlade i ulistaju, znate da je blizu ljeto.

33. Tako i vi kad vidite sve ovo, znajte da je blizu kod vrata.

34. Zaista vam kaže: ovaj naraštaj neće proćidok se ovo sve ne zbude.

35. Nebo izemlje proćie, ali rijećimo je neće proći.

36. A o danu tome i oćasu niko neće znati anđeli nebeski, do otac moj sam.

37. Jer kako što je bilo u vrijeme Nojevo tako će biti i dolazak sina ovje ijega.

38. Jer kako što pred potopom jećahu i pijahu, ženjahu se i udavahu do onoga dana kad Noje uće u kovćeg,

39. I neće osjetiti dok neće doće potop i odnese sve; tako će biti i dolazak sina ovje ijega.

40. Tada će biti dva na njivi; jedan će se uzeti, a drugi će se ostaviti.

41. Dvije će mjetinać žrnjevima; jedna će se uzeti, a druga će se ostaviti.

42. S traćžite dakle, jer ne znate u koji ćećas doći

Gospod vaš.

43. Ali ovo znajte: kad bi znao domaćin u koje vrijeme doći lupež, uvaobio ne bi dao potkopati kuću svoje.

44. Za to i vi budite gotovi; jer u koji čas ne mislite doći sinovjevi.

45. Ko je dakle taj vjerni i mudri sluga kojega je postavio gospodar njegov nad svojim domaćnjima da im daje hranu na obrok?

46. B lago tome sluzi kojega došavši gospodar njegov nađe da izvršuje tako.

47. Zaista vam kažem: postaviće ga nad svijem imanjem svojim.

48. Ako li taj rabi sluga reče u srcu svome: ne emoj gospodar još za dugo doći;

49. I po ne biti svoje drugare, a jesti i piti sipjanicama;

50. Doći će gospodar toga sluge u dan kad se ne nada, i u čas kad ne misli.

51. I rasjejiće ga napola, i da emu platu kao i licem jerim a; ondje će biti plaćiškr gutzuba.

Glava 25

1. Tada će biti carstvo nebesko kao deset djevojaka koje uzeše žiške svoje i izi oše na susret ženiku.

2. Pet od njih bijahu mudre a pet lude.

3. I lude uzevši žiške svoje ne uzeše sa sobom ulja.

4. A mudre uzeše ulje u sudovima sa žiškima svojim a.

5. A budu i da ženik odoćni, zadrijem aše sve, i pospaše.

6. A u pono i stade vika: eto ženika gdje ide, izlazite mu na susret.

7. Tada ustaše sve djevojke one i ukrašiše žiške svoje.

8. A lude rekoše mudrim a: dajte nam od ulja svojega, jer naši žišci hoće da se ugase.

9. A mudre odgovoriše govoreći: da ne bine dostao i nama i vama, bolje je idite k trgovcima i kupite sebi.

10. A kad one otidoše da kupe, dođe ženik, i gotove u oše s njim na svadbu, i zatvoriše se vrata.

14. A poslije do oše i one druge djevojke govoreći: gospodaru! gospodaru! otvori nam.

42. A on odgovarajućim reče im: zaista vam kaže: ne poznaje vas.

13. S tražite dakle, jer ne znate dana ni asa u koji će sin ovje ići.

14. Jer kako što ovjek polaze i dozva sluge svoje i predade im blago svoje;

45. I jednome dakle dade pet talanta, a drugome dva, a trećem u jedan, svakom prema njegovoj moći; i otide odmah.

46. A onaj što primi pet talanta otide te radi s njima, i dobi još pet talanta.

17. Tako i onaj što primi dva dobi i on još dva.

18. A koji primi jedan otide te ga zakopa u zemlju i

sakri srebro gospodara svojega.

19. A po dugom vremenu dođe gospodar tih sluga, i stade se razuniti s njima.

20. I pristupivši onaj što je primio pet talanta, donese još pet talanta govoreći: gospodaru! predao sam i pet talanta; evo još pet talanta ja sam dobio s njima.

21. A gospodar njegov reče mu: dobro, slugo dobru i vjerni! u malom bio si mi vjeran, nad mnogijem u te postaviti; uđi u radost gospodara svojega.

22. A pristupivši i onaj što je primio dva talanta reče: gospodaru! predao sam i dva talanta; evo još dva talanta ja sam dobio s njima.

23. A gospodar njegov reče mu: dobro, slugo dobru i vjerni! u malom bio si mi vjeran, nad mnogijem u te postaviti; uđi u radost gospodara svojega.

24. A pristupivši i onaj što je primio jedan talant reče: gospodaru! znao sam da si ti tvrdovjek: žnješ gdje nijesi sijao, i kupiš gdje nijesi vijao;

25. Pa se pobjah i otidoh te sakrih talant tvoj u zemlju; i evo ti tvoje.

26. A gospodar njegov odgovarajućim reče mu: zli i ljenivi slugo! znao si da ja žnje gdje nijesam sijao, i kupim gdje nijesam vijao:

27. Trebalo je dakle moje srebro da daš trgovcima; i ja došavši uzeo bih svoje s dobrotkom.

28. Uzmite dakle od njega talant, i podajte onome što ima deset talanta.

29. Jer svakome koji ima, daje se, i preteće mu; a

od onoga koji nema, i što ima uzima se od njega.

30. I nevaljaloga slugu bacite u tamu najkrajnju; ondje će biti plaš i škrgut zuba.

31. A kad dođe sin ovje, i u slavi svojoj i svi sveti anđeli s njim, onda će sjesti na prijestolu slave svoje.

32. I sabraće se pred njim svi narodi, i razluči ih izmeću sebe kao pastir što razlučuje ovce od jaraca.

33. I postaviće ovce s desne strane sebi, a jarce s lijeve.

34. Tada će reći car onima što mu stoje s desne strane: hodite, blagosloveni oca mojega! primite carstvo koje vam je pripravljeno od postanja svijeta.

35. Jer ogladnjevah, i dastem i da jedem; ožednjevah, i napojiste me; gost bijah, i primiste me;

36. Gost bijah, i odjenuste me; bolestan bijah, i obijoste me; u tamnici bijah, i dooste k meni.

37. Tada će mu odgovoriti pravednici: govoreći: Gospode! kad te vidjesmo gladna, i nahranismo? ili žedna, i napojismo?

38. Kad li te vidjesmo gosta, i primismo? ili gola, i odjenemo?

39. Kad li te vidjesmo bolesna ili u tamnici, i dooste k tebi?

40. I odgovaraju car reći im: zaista vam kažem: kad uiniste jednom od ovih, i najmanje braće, meni uiniste.

41. Tada će reći i onima što mu stoje s lijeve strane: idite od mene prokleti u oganj vječni pripravljeni

avolu i an elim a njegovijem .

42. Jer ogladnjih, i ne dadoste m i da jedem ; ožednjih, i ne napojiste me;

43. Gost bijah, i ne primiste me; go bijah, i ne odjenuste m e; bolestan i u tam nici bijah, i ne obi oste me.

44. Tada e m u odgovoriti i oni govore i: Gospode! kad te vidjesm o gladna ili žedna, ili gosta ili gola, ili bolesna ili u tannici, i ne poslužism o te?

45. Tada e im odgovoriti govore i: zaista vam kažem : kad ne u iniste jednom e od ove m oje m ale bra e, ni m eni ne u iniste.

46. I ovi e oti i u muku vje nu, a pravednici u život vje ni.

Glava 26

1. I kad svrši Isus sve rije i ove, re e u enicim a svojima:

2. Znate da e do dva dana biti pasha, i sina ovje ijega preda e da se razapne.

3. Tada skup iše se glavari svešten i ki i književnici i starješine narodne u dvor poglavara svešten i koga po imenu Kajafe;

4. I svjetovaše se kako bi Isusa iz prijevare uhvatili i ubili.

5. I govorahu: Ali ne o prazniku da se ne bi narod pobunio.

6. A kad Isus bješe u V itaniji u ku i Sim ona gubavoga,

7. Pristupi k njemu žena sa sklenicom mira mnogocjenoga, i izli na glavu njegovu kad sje aše za trpezom.

8. A kad vidješe to u enici njegovi, rasrdiše se govore i: Za što se ini taka šteta?

9. Jer se mogaše ovo prodati skupo i novci dati se siromasima.

10. A kad razum je Isus, re e im : šta sm etate ženu? Ona u ini dobro djelo na meni.

11. Jer siromahe imate svagda sa sobom, a mene nemate svagda.

12. A ona izlivši m iro ovo na tijelo m oje za ukop m e prigotovi.

13. Zaista vam kažem :gd je se god uspropovijeda ovo jevan elije po svem u svijetu ,kaza e se i to za spom en njezin što u ini ona.

14. Tada jedan od dvanaestorice, po imenu Juda Iskariotski, otide ka glavarim a sveštenikijem ,

15. I re e: šta ete m i dati da vam ga izdam ? A oni m u obrekoše trideset srebrnika.

16. I od tada tražaše zgodu da ga izda.

17. A u prvi dan prijesnijeh hljebova pristupiše u enici k Isusu govore i: Gdje eš da ti zgotovim o pashu da jedeš?

18. A on re e: Idite u grad k tome i tome, i kažite m u : u itelj kaže: vrijeme je m oje blizu ,u tebe u da u inim pashu su enicim a svojijem .

19. I u iniše u enici kako im zapovjedi Isus, i

u go toviše pashu .

20. A kad bi uve e, sjede za trpezu sa dvanaesticom.

21. I kad je ahu re e im : Zaista vam kaže; jedan izme u vas izda em e.

22. I zabrinuvši se vrlo po eše svaki govoriti mu: Da nijesam ja, Gospode?

23. A on odgovaraju i re e: Koji um o isam nom ruku u zdjelu onaj em e izdati.

24. Sin ovje ij dak le ide kao što je pisano za njega; ali teško onom e ovjeku koji izda sina ovje ijega; bolje bi mu bilo da se nije rodio onaj ovjek .

25. A Juda, izdajnik njegov, odgovaraju i re e: Da nijesam ja, ravi? Re em u: Tikaza.

26. I kad je ahu, uze Isus hljeb i blagoslovivši prelom i ga, i davaše u enicima, i re e: Uzm ite, jedite; ovo je tijelo moje.

27. I uze ašu i davši hvalu dade im govore i: Pijte iz nje svi;

28. Jer je ovo krv moja novoga zavjeta koja e se pro liti za mnoge radi otpuštenja grijeha..

29. Kaže vam pak da ne u od sad piti od ovoga roda vinograde koga do onog dana kad u piti s vama novoga u carstvu oca svojega.

30. I otpojavši hvalu izi oše na goru Maslinsku.

31. Tada re e im Isus: Svi ete se vi sablazniti o m ene ovu no ; jer u pism u stoji: udari u pastira i ovce od stada razbje i e se.

32. A po vaskrseniju svojemu ja idem pred vama u Galileju.

33. A Petar re e m u: A ko se i svi sablazne o tebe ja se ne u nikad sablazniti.

34. Re e m u Isus: Zaista ti kaže: no as dok pijetao ne zapjeva tri puta eš m e se odre i.

35. Re e n jem u Petar: D a bih znao i um rijeti s tobom ne u te se odre i. Tako i svi u enici rekoše.

36. Tada do e Isus s njim a u selo koje se zove Getsim anija, i re e u enicim a: Sjedite tu dok ja ide tamo da se pomolim Bogu.

37. I uzevši Petra i oba sina Z evedejeva zabrinu se i po e tužiti.

38. Tada re e im Isus: žalosna je duša m oja do sm rti; po ekajte ovdje, i straži sa m nom .

39. I otišavši m alo pade na lice svoje m ole i se i govore i: O e m oj! ako je m ogu e da m e m im oi e aša ova; ali opet ne kako ja ho u nego kako ti.

40. I došavši k u enicim a na e ih gdje spavaju, i re e Petru: Z ar ne m ogoste jedan as postražiti sa m nom ?

41. S tražite i m olite se B ogu da ne padnete u napast; jer je duh sr an ali je tijelo slabo .

42. O pet po drugi put otide i pom oli se govore i: O e m oj! ako m e ne m ože ova aša m im oi i da je ne pije, neka bude volja tvoja.

43. I došavši na e ih opet gdje spavaju; jer im bijahu o iotežale.

44. I ostavivši ih otide opet tre i put te se pom oli

govore i one iste rije i.

45. Tada dođe k uenicima svojijem i reče im :
Jednako spavate i poivate; evo se približi as, i sin
ovdje ih predaje se u ruke grješnika.

46. Ustanite da idem o; evo se približi izdajnik moj.

47. I dok on još tako govoraše, gde, Juda, jedan od
dvanaestorice, dođe, i s njim ljudim nogis noževima i
skoljem od glavara sveštenikih i starješina
narodnijeh.

48. A izdajnik njegov dade im znak govore i: Koga ja
cjelivam onaj je; držite ga.

49. I odmah pristupivši k Isusu reče: Dobro jutro, ravi!
i cjeliva ga.

50. A Isus reče mu: Prijatelju! šta eš ti ovdje? Tada
pristupivši digoše ruke na Isusa i uhvatiše ga.

51. I gde, jedan od onijeh što bijahu sa Isusom mašivši
se rukom izvadi nož svoj te udari slugu poglavara
sveštenikoga, i odsije mu uho.

52. Tada reče mu Isus: Vрати nož svoj nam jesto
njegovo; jer svi koji se maše za nož od noža e
izginuti.

53. Ili misliš ti da ja ne mogu sad umoliti oca svojega
da mi pošlje više od dvanaest legeona anela?

54. Ali kako bi se ispunilo što stoji u pismu da ovo
treba da bude?

55. U taj čas reče Isus ljudima: Kao na hajduka izišli
ste s noževima i skoljem da me uhvatite, a svaki dan
sam kod vas sjedio u e i u crkvi, i ne uhvatiste me.

56. A ovo sve bi da se zbudu pisma proroka. Tada uenici svi ostaviše ga, i pobješkoše.

57. A oni što uhvatiše Isusa odvedoše ga poglavaru sveštenikom Kajafi, gdje se književnici i starješine sabraše.

58. A Petar i aše za njim iz daleka do dvora poglavara sveštenikoga i ušavši unutra sjedesa slugama da vidi svršetak.

59. A glavari svešteniki i starješine i sav sabor tražahu lažna svjedočanstva na Isusa da bi ga ubili;

60. I ne na oše; i premda mnogi lažni svjedoci dolaziše, ne na oše. Najposlije do oše dva lažna svjedoka.

61. I rekoše: On je kazao: ja mogu razvaliti crkvu Božiju i za tri dana nainiti je.

62. I ustavši poglavar svešteniki re emu: Zar ništa ne odgovaraš što ovina tebe svjedoče?

63. A Isus mu aše. I poglavar svešteniki odgovaraju i re emu: Zaklinjem te živijem Bogom da nam kažeš jesi li ti Hristos sin Božij?

64. Re emu Isus: Ti kaza. Ali ja vam kažem: odsele ćete vidjeti sina čovječijega gdje sjedi s desne strane sile i ide na oblacima nebeskijem.

65. Tada poglavar svešteniki razdrije haljine svoje govore i: Hula na Boga; šta nam trebaju više svjedoci? evo sad uste hulu njegovu.

66. šta mislite? A oni odgovaraju i rekoše: Zaslužio je smrt.

67. Tada pljunuše mu u lice, i udariše ga po licu, a

jednim u daše i priuške

68. Govore i: Prorecinam, Hriste, ko te udari?

69. A Petar sje aše na polju na dvoru, i pristupi k njemu jedna sluškinja govore i: I ti si bio s Isusom Galilejcem.

70. A on se odre e pred svim a govore i: Ne znam šta govoriš.

71. A kad izi e k vratima ugleda ga druga, i re e onim a što bijahu ondje: I ovaj bješe s Isusom Nazare aninom .

72. I opet odre e se s kletvom : Ne znam tog ovjeka.

73. A malo po tom pristupiše oni što stajahu i rekoše Petru: Va istinu i ti si od njih; jer te i govor tvoj izdaje.

74. Tada se po e kleti i prek linjati da ne zna tog ovjeka. I odmah zapjeva pijetao .

75. I opom enu se Petar rije i Isusove što mu je rekao : Dok pijetao ne zapjeva tri puta eš me se odre i. I izišavši na polje plaka gorko.

Glava 27

1. A kad bi u jutru, u iniše vije u svi glavari svešteniki i starješine narodne za Isusa da ga pogube.

2. I svezavši ga odvedoše, i predaše ga Pontiju Pilatu sudiji.

3. Tada vidjevši Juda izdajnik njegov da ga osudiše raskaja se, i povrati trideset srebrnika glavarima sveštenikijem i starješinama

4. Govore i: Ja sagriješih što izdadoh krv pravu. A oni

rekoše: šta mi imarimo za to? ti eš vidjeti.

5. I bacivši srebrnike u crkvi izi e, i otide te se objesi.

6. A glavari svešteniki uzevši srebrnike rekoše: Ne valja ih metnuti u crkvenu haznu, jer je uzeto za krv.

7. Nego se dogovoriše te kupiše za njih lon arevu njivu za groblje gostima.

8. Od toga se i prozva ona njiva krvna njiva i do danas.

9. Tada se izvrši što je kazao prorok Jeremija govore i: I uzeše trideset srebnika, cijenu cijenjenoga koga su cijenili sinovi Izrailjevi;

10. I dadoše ih za njivu lon arevu, kao što mi kaza Gospod.

11. A Isus stade pred sudijom, i zapita ga sudija govore i: Tili si car Judejski? A Isus re e mu: Ti kažeš.

12. I kad ga tužahu glavari svešteniki i starješine, ništa ne odgovori

13. Tada re e mu Pilat: uješ li šta na tebe svjedo e?

14. I ne odgovorim u m i na jednu rije tako da se sudija divljaše vrlo.

15. A o svakom prazniku pashe bijaše obi aju sudije da pusti narodu po jednoga sužnja koga oni ho e.

16. A tada im ahu znatnoga sužnja po im enu Varavu.

17. I kad se sabraše, re e im Pilat: Koga ho ete da vam pustim? Varavu ili Isusa prozvanoga Hrista?

18. Jer znad ijaše da su ga iz zavisti predali.

19. A kad sje aše u sud, poru im u žena njegova govore i: Nem o j se ti ništa m iješati u sud toga pravednika, jer sam danas u snu mnogo postradala njega radi.

20. A glavari svešteni ki i starješine nagovoriše narod da ištu V aravu , a Isusa da pogube.

21. A sud ija odgovaraju i re e im : K oga ho ete od ove dvojice da vam pustim ? A oni rekoše: V aravu .

22. Re e im Pilat: A šta u initi s Isusom prozvanijem H ristom ? R ekoše m u svi: D a se razapne .

23. Sud ija pak re e: A kakvo je zlo u inio? A oni iz glasa povikaše govore i: D a se razapne .

24. A kad vid je P ilat da ništa ne pom aže nego još ve a buna biva, uze vodu te umi ruke pred narodom govore i: Ja nijesam kriv u krvi ovoga pravednika; vi ete vidjeti.

25. I odgovaraju i sav narod re e: K rv njegova na nas i na djecu našu .

26. Tada pusti im V aravu , a Isusa šibavši predade da se razapne.

27. Tada vojn ici sud ijni uzeše Isusa u sudnicu i skup iše nan j svu etu vojn ika .

28. I skuvavši ga obukoše m u skerletnu kabanicu .

29. I opletavši vijenac od trnja m etnuše m u na glavu , i dadoše m u trsku u desnicu ; i kleknuvši na koljena pred njim rugahu m u se govore i: Pom oz, B og , care Judejski!

30. I pljunuvši nanj uzeše treku i biše ga po glavi.

31. I kad mu se narugaše, svukoše s njega kabanicu, i obukoše ga u haljine njegove, i povedoše ga da ga razapnu.

32. I izlaze i na oše ovjeka iz Kirine po imenu Simona i natjeraše ga da mu ponese krst.

33. I došavši na mjesto koje se zove Golgota, to jest koštunica,

34. Dadoše mu da pije ocat pomiješan sa žuči, i okusivši ne htje da pije.

35. A kad ga razapeše, razdijeliše haljine njegove bacivši kocke;

36. I sjehahu ondje te ga uvahu.

37. I metnuše mu više glave krivicu njegovu napisanu: Ovo je Isus car Judejski.

38. Tada raspeše s njim dva hajduka, jednoga s desne a jednoga s lijeve strane.

39. A koji prolažahu huljahu nanj mašu i glavama svojim.

40. I govore i: Ti koji crkvu razvaljuješ i za tri dana na injaš pomози sam sebi; ako si sin Božij, si i s krsta.

41. A tako i glavari svešteniki s književnicima i starješinama podsmijevaju i se govorahu:

42. D rugim a pom ože, a sebi ne m ože pom o i. A ko je car Izrailjev, neka si e sad s krsta pa em o ga vjerovati.

43. On se uzdao u Boga; neka mu pom ože sad, ako mu

je po volji, jer govoraše: ja sam sin Božij.

44. Tako isto i hajduci razapeti s njim rugahu mu se.

45. A od šestoga sahata bi tam a po svoj zem lji do sahata devetoga.

46. A oko devetoga sahata povika Isus iza glasa govore i: Ili! ili! lam a savah tan i? to jest: Bože moj! Bože moj! za što si me ostavio?

47. A neki od onijeh što stajahu ondje uvši to govorahu: Ovaj zove Iliju.

48. I odmah ottra jedan od njih te uze suner, i napuni octa, pa nata e na trsku, te ga pojaše.

49. A ostali govorahu: Stani da vidimo ho e li do i Ilija da mu pom ože.

50. A Isus opet povika iza glasa, i ispusti dušu.

51. I gle, zavjes crkveni razdrije se na dvoje od gornjega kraja do donjega; i zemlja se potrese, i kamenje se raspade;

52. I grobovi se otvoriše, i ustaše mnoga tijela svetijeh koji su pomrli;

53. I izišavši iz grobova po vaskrseniju njegovom u oše u sveti grad i pokazaše se mnogim a.

54. A kapetan i koji s njim uvahu Isusa vidjevši da se zemlja trese i šta bi, poplašiše se vrlo govore i: Z aista ovaj bijaše sin Božij.

55. I ondje bijahu i gledahu iz daleka mnoge žene koje su išle za Isusom iz Galileje i služite mu.

56. Me u kojim a bijaše Marija Magdalina i Marija

mati Jakovljeva i Josijna i mati sinova Zevedejevijeh.

57. A kad bi uvee, do e ovjek bogat iz Arimateje, po imenu Josif, koji je tako er bio uenik Isusov.

58. O vaj pristupivši k Pilatu zamoli ga za tijelo Isusovo. Tada Pilat zapovjedi da mu dadu tijelo.

59. Iuzevši Josif tijelo zaviga u platno isto;

60. Imetnu ga u novi svoj grob što je bio isjekao u kamenu; i navalivši velik i kamen na vrata od groba otide.

61. A ondje bijaše Marija Magdalina i druga Marija, i sjeahu prema grobu.

62. Sjutradan pak po petku sabraše se glavari svešteniki i fariseji kod Pilata

63. I rekoše: Gospodaru! mi se opomenusmo da ovaj lažakaza još za života: poslije tri dana usta u.

64. Za to zapovjedi da se utvrdi grob do trećegadana da ne do u kako uenici njegovino uida ga ne ukradu i ne kažu narodu: usta iz mrtvijeh; i bi e pošljednja prijevara gora od prve.

65. Re e im Pilat: Evo vam straže, pa idite utvrdite kako znate.

66. A oni otišavši sa stražom utvrdiše grob i zapeatiše kamen.

Glava 28

1. A po veeru subotnom na osvitak prvoga dana nedjelje do e Marija Magdalina i druga Marija da ogledaju grob.

2. Igle, zemlja se zatrese vrlo; jer aneo gospodnji

si e s neba, i pristupivši odvali kam en od vrata i sje aše na njem u .

3. A lice njegovo bijaše kao m unja, i odijelo njegovo kao snijeg.

4. I od straha njegova uzdrk taše se stražari, i postadoše kao mrtvi.

5. A an eo odgovaraju i re e ženam a: N e bojte se vi; jer znam da Isusa rassetoga tražite.

6. N ije ovdje; jer ustade kao što je kazao. H od ite da vid ite m jesto gdje je ležao G ospod .

7. Pa id ite brže te kažite u enicim a njegovijem da je ustao iz mrtvijeh . I gle, on e pred vam a oti i u G alileju ; tam o ete ga vidjeti. E to ja vam kazah .

8. I izišavši brzo iz groba sa strahom i radosti velikom po tekoše da jave u enicim a njegovijem .

9. A kad i ahu da jave u enicim a njegovijem , i gle, sre te ih Isus govore i: Pom oz, B og ! A one pristupivši uhvativši se za noge njegove i pokloniše m u se .

10. Tada re e im Isus: N e bojte se; id ite te jav ite bra i m ojoj neka idu u G alileju ; i tam o e m e vidjeti.

11. A kad i ahu, gle, neki od stražara do oše u grad i jav iše glavarim a svešten i kijem sve što se dogodilo .

12. I oni sastavši se sa starješinam a u in iše vije u, i dadoše vojnicim a dovoljno novaca.

13. G ovore i: K ažite: u enici njegovido oše no u i ukradoše ga kad sm o m i spavali.

14. I ako to u je sudija, m i em o njega um iriti, i na ini da vam a ništa ne bude .

15. A oni uzevši novce u njih kao što su naučili bili.
I razglasi se ova riječ po svijetu tima i do danas.

16. A jedanaestu noć otiđoše u Galileju u goru kuda
im je kazao Isus.

17. I kad ga vidiše, pokloniše mu se; a jedni
posumnjaše.

18. I pristupivši Isus reče im govoreći: Dade mi se
svaka vlast na nebu i na zemlji.

19. Idite dakle i naučite sve narode krstiti ih u ime
oca i sina i svetoga Duha,

20. Učite ih da sve drže što sam vam zapovijedao; i
evo ja sam s vama u svake dane do svršetka vijeka.
Amin.